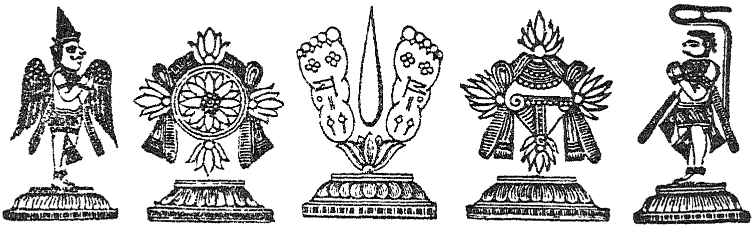
శ్రీః.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

శ్రీమద్వరవరమునయేనమః.

ప ఞ్చ స్త వ మ్.

[ప్ర స్తా వ నా.]

కూరత్తాఴ్వానరుళిచ్చెయ్త ఐన్దు స్తోత్రఙ్గళుక్కు పఞ్చస్తవమెన్ఱ తిరునామమ్ ప్రసిద్ధమాక వఴఙ్గుమ్. అవఱ్ఱిల్ ముతలతు - శ్రీవైకుణ్ఠస్తవమ్; ఇరణ్డావతు - అతిమానుషస్తవమ్; మూన్ఱావతు - సున్దరబాహుస్తవమ్; నాన్గావతు - వరదరాజస్తవమ్; ఐన్దావతు - శ్రీస్తవమ్ ఎన్ఱిఙ్గనే అమైవు కాణ్గ.

[శ్రీస్తవత్తైయో అల్లతు సున్దరబాహుస్తవత్తైయో ప్రథమస్తోత్రమాకవుమ్, శ్రీవైకుణ్ఠస్తవత్తై చరమస్తోత్రమాకవుమ్ శొల్లువారు ముళర్.]

ఆఴ్వాన్ యతిరాజవేషత్తుడన్ శోఴరాజసభైక్కు ఎఴున్దరుళి 'శ్రీమన్నారాయణనే పరతత్త్వ' మెన్ఱు ఉపన్యసిత్తరుళినతు

మన్ని “శివాత్పరతరం నాస్తి” ఎన్ఱతఱ్కు ప్పరిహాసమాక “ద్రోణ మస్తితతః పరమ్” ఎన్ఱు ఎళుత్తిట్టతు కణ్డు మిక్క కోపముడైన్ద వీర శైవనాన అవ్వరశనుడైయ కొడుమైయాల్ తిరుక్కణ్గళై ఇళన్దు, తిరువరఙ్గమ్ పెరియకోయిలిలే వసిక్కప్పార్త్తవళవిలే, అప్పోతు ఎమ్బెరుమానార్ శోళనతు ఉపప్లవఙ్గళై ప్పొఱుక్కమాట్టామల్ తిరునారాయణపురత్తై ఎళున్దరుళి యిరున్దపడియాల్ అవరై ప్పిరిన్దు కోయిలిలే వసిక్క మాట్టామైయాలుమ్, ఇరామానుశ నడియార్కళై శోళరాజ సేవకర్కళ్ పలవకైకళిల్ హింసిత్తుక్కొణ్డిరున్దమై యాలుమ్ “ఇత్తిరువరఙ్గమానకర్ నిమ్కణ్టకమాకుమళవుమ్ నామ్ ఇఙ్గు వసిక్కత్తకాతు” ఎన్ఱు తిరువుళ్ళమ్పఱ్ఱియ ఆళ్వాన్ అఙ్గు నిన్ఱుమ్ పుఱప్పట్టు త్తిరుమాలిరుఞ్జోలై మలైయిలే శిలకాలమ్ వసిత్తరుళ్వతాక ఎళున్దరుళుమ్బోతు వళియిడైయిలే భగవద్గుణా నుభవత్తాలే తమ్ముడైయ నెఞ్జాఱ్కళై మఱిక్కక్కరుతి శ్రీవైకుణ్ఠ స్తవత్తైయుమ్ అతిమానుష స్తవత్తైయు మరుళిచ్చెయ్తు, పిన్బు తిరుమాలిరుఞ్జోలైయిలే అళకరై ఆపాదచూడమనుభవిత్తు పరమా నన్దసాగరమగ్నరాయ్ అన్ద హర్షప్రకర్షమ్ ఉళ్ళడఙ్గామల్ వళిన్దు పుఱప్పట్ట శ్లోకియ శ్రీ సున్దరబాహుస్తవత్తై అరుళి చ్చెయ్తు, అతన్ ముడివిల్ –

“విజ్ఞాపనాం వనగిరీశ్వర! సత్యరూపాం
అఙ్గీకురుష్వ కరుణార్ణవ! మామకీనామ్ ।
శ్రీరఙ్గధామని యథాపురమేవ సోహం
రామానుజార్యవశగః పరివర్తిషీయ ॥” ఎన్ఱుమ్,

“శ్రీరఙ్గశ్రియమనుపద్రవాం ప్రగుణయన్
త్వద్భక్తభోగ్యాంకురు” ఎన్ఱుమ్ –

తిరువరఙ్గమానకర్ నిష్కణ్టక మాక వేణుమెన్నుమ్ ఎమ్బెరుమానార్ తిరువడి నిఝలిలే తామ్ వాఝప్పెఱవేణుమెన్నుమ్ ఆర్తరాయ్ ప్రార్థిక్క;

అవ్వళవిలే 'అన్ద మహాపాపియాన శోఝన్ కఝుత్తిలే పుణ్ణాకి ప్పఝుత్తుమాణ్డాన్' ఎన్ర కర్ణామృతమాన వృత్తాన్తత్తై త్తిరుచ్చెవిశాత్తి అఝకర్ సన్నిధియిలే విడైపెఱ్ఱు మీణ్డుమ్ కోయిలేఱ ఎఝున్దరుళ, తిరునారాయణపురత్తిల్ ఎఝున్దరుళియిరున్ద ఎమ్బెరుమానార్ ఇచ్చెయ్తియై అఱిన్దు మిక విరైన్దు కోయిలుక్కు ఎఝున్దరుళి ఆఝ్వానై వారిప్పిడిత్తణైత్తుక్కొణ్డు దుఃఖాతిశయత్తాలే ఒరువార్త్తైయుమ్ అరుళిచ్చెయ్యమాట్టామల్ * ఉళ్ళైలా మురుకి క్కురల్తఝుత్తు విమ్మల్ పొరుమలాయ్, "ఆఝ్వాన్! ఇద్దర్శనత్తుక్కు దృష్టిభూతరాన ఉమక్కు ఇప్పడి కణ్పోవతే! ఇతు ఎన్నుడైయ దుష్కర్మఫలమన్రో!" ఎన్రిప్పడి పలవాఱాక అరుళిచ్చెయ్తు. ఆఝ్వానై త్తేఱ్ఱియరుళి,

అతిన్ మఱ్ఱైనాళ్ ఉడైయవర్, ఆఝ్వాన్ తిరుమాలిరుఞ్జోలై యాత్త్రైయిలే అరుళిచ్చెయ్త మూన్రు స్తవఙ్గళైయుమ్ కేట్టరుళి మికవుమ్ తిరువుళ్ళముకన్దు ఆఝ్వానైనోక్కి 'ఉమ్ముడైయ ఇవ్వరుళిచ్చెయల్కళాలేయన్రో నమ్ముడైయ తిరువరఙ్గచ్చెల్వమ్కళై యఱ్ఱు నాముమ్ ఇఙ్గు వాఝప్పెఱ్ఱోమ్!; పేరరుళాళర్ *అర్థితార్థ పరిదానదీక్షితరాక ప్రసిద్ధరాయిరానిన్రార్; నీర్ అవర్ విషయమాక ఒరు స్తోత్రమ్ విణ్ణప్పమ్ శెయ్యుమ్; అవర్ ఉకన్దు కణ్తన్దరుళ్వర్' ఎన్రరుళిచ్చెయ్య; అతు కేట్ట ఆఝ్వానుమ్ "అడియేనుక్కు ఇక్కణ్ వేణ్డా" ఎన్న; ఎమ్బెరుమానారుమ్ "అప్పడియన్రు; వరదన్ విషయమాక ఒరుస్తోత్రమ్ శొల్లియే

యాక వేణుమ్" ఎన్ఱు నిర్బన్ధిత్తు నియమిక్క, ఆழ்వానుమ్ అన్ద నియమనత్తై శిరసావహిత్తు వరదరాజస్తవ మరుళిచ్చెయ్‌తార్. ఇని ఇన్దావతు స్తోత్రమ్ - శ్రీస్తవమ్.

ఆళవన్దార్,

"నమోఽచిన్త్యాద్భుతాక్లిష్ట జ్ఞానవైరాగ్యరాశయే ।
నాథాయమునయేఽగాధ భగవద్భక్తిసిన్ధవే ॥"

ఎన్ఱు ఆచార్య నమస్కార పూర్వకమాక త్తొడఙ్గి,

"పితామహం నాథమునిం విలోక్య
ప్రసీదమద్వృత్తమచిన్తయిత్వా" ఎన్ఱు

ఆచార్య స్మరణాన్తమాక స్తోత్రత్తై త్తలైక్కట్టి, పురుషకారభూతైయాన పిరాట్టి విషయమాక చతుశ్శ్లోకి అరుళిచ్చెయ్‌తవాఱ్ఱై అడియొఱ్ఱి ఆழ்వానుమ్ శ్రీవైకుణ్ఠస్తవారమ్భత్తిల్

"యోనిత్యమచ్యుత.....రామానుజస్య
చరణౌ శరణంప్రపద్యే" ఎన్ఱు ఆచార్య శరణాగతి పూర్వకమాక భగవత్స్తోత్రత్తై ఉపక్రమిత్తు (నాన్గు స్తోత్ర మరుళిచ్చెయ్‌తు)

"రామానుజాంఘ్రి శరణోస్మి.....వరదాస్మిత వేతుణీయః"

ఎన్ఱు ఆచార్య స్మరణాన్తమాక భగవత్స్తోత్రత్తై త్తలైక్కట్టిప్పిరాట్టి విషయమాక శ్రీస్తవ మరుళిచ్చెయ్‌తార్.

ఇన్ద పఞ్చస్తవత్తిల్ శొఱ్ఱ్‌నోక్కుమ్ పొరుళ్‌నోక్కుమ్ తొడైనోక్కుమ్ మఱ్ఱుమ్ ఎన్నోక్కుమ్ వెకు శిఱప్పాక అమైన్దుళ్ళన వెన్బదుమ్ ఉభయ వేదాన్త రహస్యార్థఙ్గళ్ పెరుమ్బాలుమ్ ఇవఱ్ఱిల్ పొదిన్దుకిడక్కిన్ఱన వెన్బదుమ్, ఆழ்వార్‌క్క రుళిచ్చెయల్ కళిల్ పోల్ ఉపదేశైక సమధిగమ్యఙ్గళాన పల విశేషార్థఙ్గళ్ ఇవఱ్ఱిల్ సెరవిన్బైయురుక్కిన్ఱన వెన్బదుమ్, "శెయ్యుతమిழ் మాలైగళ్"

నాఴమ్ తెళియ ఓతి త్తెళియాత మఱైనిలఙ్గళ్ తెళికిన్ఱోమే" ఎన్ఱుమ్ దివ్యప్రబన్ధఙ్గళుక్కు కూఱప్పట్టుళ్ళ అతిశయమ్ ఇన్ద స్తోత్రఙ్గళిలుమ్ నన్గుపొరున్దియతే ఎన్బతుమ్ ఆరాయప్పుడిల్, ఇప్పఞ్చస్తవ మొఴియ మన్ఱు ఎతుకొణ్డుమ్ పోతుపోక్క విరుమ్బుముడియాతు.

ఉపనిషద్భాష్యమ్, శ్రీభాష్యమ్ ముతలియ వేదాన్త గ్రన్థఙ్గళెన్న, శ్రీ రామాయణమ్ శ్రీ భాగవతమ్ ముతలియ ఇతిహాస పురాణఙ్గళెన్న, ఆఴ్వార్కళ్ అరుళిచ్చెయల్కళుమ్ అవర్ఱిన్ వ్యాఖ్యానఙ్గళుమెన్న, ఇవర్ఱై త్తని త్తనియే ఆఴ్న్దు అనుభవిప్పతనాల్ విళైయక్కూడియ ఆనన్దముమ్ ఆశ్చర్యముమ్ భగవద్భక్తియుమ్ ధర్మరుచియుమ్ మనోనైర్మల్యముమ్ దేహపరిశుద్ధియుమ్, ఐహికాముష్మిక ఫలసిద్ధియుమెల్లామ్ ఇప్పఞ్చస్తవానుభవమాత్రత్తాల్ వెకు అఴకాక విళైయుమెన్ఱు స్వానుభవసాక్షికమాక అడియేన్ శొల్లుగిన్ఱేన్. ఇతై ఇఙ్గు వెళియిడాతిరుక్క వల్లేనల్లేన్.

"శన్దఙ్గళాయిరము మఱియక్కూఱువల్లారానాల్ వైష్ణవత్వ సిద్ధి" (ఆచార్యహృదయమ్) ఎన్ఱ న్యాయమ్ ఇప్పఞ్చస్తవత్తుక్కుమ్ ఒక్కుమెన్ఱు అస్మదాచార్యరాన అఴకియ మణవాళచ్చీయర్ పల కాలు అరుళిచ్చెయ్వతుమ్, ఇవర్ఱిల్ శిన్నిరణ్డు శ్లోకఙ్గళై అనుసన్ధిక్కప్పుకున్దు * ఉమ్మైయెల్లామురుకి క్కురల్ తఴుత్తొఴిన్దు ఉడమ్బెల్లామ్ కణ్ణనీర్ శోరనిన్ఱు "మాతృఘాతుకనుడైయ కల్ నెఞ్జుమ్ కనిన్దు పతమాప్పడి ఇఙ్గనే శిల ఊరచ్చొల్లుక్కళై ప్పోకట్టుపోన్నవతే!" ఎన్ఱు పరవశవిధరాయ్ అరుళిచ్చెయ్వతుమ్, అడియేన్ ఎణ్ణాన్ఱుమ్ మఱక్కత్తక్కతల్ల కాణీర్.

ఉన్ మైయిల్ సమ్ దర్శనస్తి లాచార్యర్కళుళ్ * తిరుమోఴుడన్ శేర్మొఴుకా యురుకుమియల్వుడైయ ఆఴ్వానై పోల్

ఆత్మగుణసమృద్ధి ముతలియ సకల సమ్పత్తుక్కళుమ్ కుఱైయఱ అమైన్ద మఱ్ఱోరాశిరియరై సర్వజ్ఞనాన ఎమ్బెరుమానుమ్ అఱియ వల్లనల్లర్ ఎన్ను మెచ్చాతు అవ్వాళ్వానుడైయ దివ్యసూక్తికళుక్కు ఇఙ్గనే ఒప్పుయర్వఱ్ఱ అతిశయమ్ అమైవతు అఱ్పుతమన్ఱు కిడీర్.

ఇన్ద స్తోత్రఙ్గళుక్కు పురాతన పణ్డితర్కళిలొరువర్ వడమొళియిల్ అతిసంక్షిప్తమానతోర్ వ్యాఖ్యానమియఱ్ఱియుళ్ళార్; అన్ద వ్యాఖ్యానమ్ - శిలవిడఙ్గళిల్ శబ్దార్థవర్ణనమ్ శబ్దశాస్త్ర మర్యాదైక్కు మాఱుపట్టుమ్, శిలవిడఙ్గళిల్ తాత్పర్యోపపాదనమ్ తవఱుతలడైన్దుమ్, శిలవిడఙ్గళిల్ మూలపాఠకల్పనమ్ పిళైపట్టుమ్, ఇన్నుమ్ పలవిడఙ్గళిల్ శురుఙ్గచ్చొల్లల్ మయఙ్గవైత్తల్ ఎన్నుమ్ కుఱ్ఱఙ్గళుక్కు ఇలక్కాకియుముళ్ళతెన్ఱు శిలర్ నినైక్క ఇడముణ్డేనినుమ్, అతిగహన గమ్భీరసన్దర్భమాన ఇన్ద శ్రీసూక్తికళుక్కు ముతలిలే ఒరు వ్యాఖ్యానరేఖై ఉణ్డాక్కిన మహోపకారత్తై "గచ్ఛతఃస్ఖలనం నదోషాయ" ఎన్నుమ్ న్యాయత్తోడు శేర్త్తు అనుసన్ధిత్తు అన్ద వ్యాఖ్యాతావిడత్తిల్ అడియేన్ * తలైయల్లాల్ కైమ్మాఱిలావతనా యిరానిన్ఱేన్.

సంస్కృత భాషామయమాన గ్రన్థత్తుక్కు సంస్కృత భాషా వ్యాఖ్యానమే పొరుత్తముడైత్తామెన్ఱు పలర్ నినైప్పార్కళాయినుమ్ ఇప్పఞ్చస్తవత్తుక్కు మణిప్రవాళనడైయిల్ ఒరురై ఏఱ్పడ వేణ్డియతు ఆవశ్యకమ్. ఇతిల్ అమైన్దుళ్ళ అరుమ్ పెరుమ్ పొరుళ్కళై అఙ్గర్ అఱిఞర్ ఎన్నుమ్ వాశియఱ అనైవరుమ్ ఎళితిల్ అఱిన్దు ఉయ్య వేణ్డుమెన్నుమ్ కారణమ్ ఒరుపక్కమిరుక్క, నాలాయిర దివ్యప్రబన్ధఙ్గళిల్ ప్పాశురఙ్గళైయే పెరుమ్బాలుమ్ తళువి ఇన్ద స్తోత్రఙ్గళ్ అరుళిచ్చెయ్యప్పట్టుళ్ళన వాతలాల్ అవ్వరుళిచ్చెయల్కళుక్కుమ్

ఇశ్లోకఙ్గళుక్కు ముళ్ళ పొరుళోడ్ న్రుమై కరుత్తొర్ న్రుమై ముతలియ వఱ్ఱై వివరిత్తురెక్క వేణ్డుమెన్నుమ్ కారణమ్ ముతన్నై పెఱుమ్.

ఇన్ద స్తోత్రఙ్గళిల్ పెరుమ్బాలుమ్ ఆళ్వార్కళ్ పాసురఙ్గళై త్తొకుత్తిరుక్కుమ్ విషయత్తై ఆరాయ్న్దునర్న్దవర్కళ్ మిక చ్చిఱు పాన్మైయరెన్ఱే అడియేనుడైయ ఎణ్ణమ్. † స్థాలీపులాకన్యాయేన ఉదాహరణమాక చ్చిల శ్లోకఙ్గళై ఇత్తొత్తిరఙ్గళిలిరున్దు ఇఙ్గు ఎడుత్తు క్కాట్టుకిఱేన్; “ఇతువరైయిల్ ఇవ్విషయత్తై నామ్ ఆరాయ్న్దిరుక్కిఱోమా?” ఎన్ఱు ఒవ్వొరు మహానుభావరుమ్ తమతు నెఞ్జిలేయే విమర్శిత్తు ప్పార్త్తుక్కొళ్ళలామ్.

వరదరాజ స్తవత్తిల్

“యదపరాధ సహస్రమజస్రజమ్” ఎన్ఱ [౬౮] శ్లోకమ్ “వరత్తాల్ వలినినైన్దు” ఎన్ఱ ఇరణ్డాన్తిరువన్దాది ప్పాట్టై పూర్ణమాక అడియొఱ్ఱియతు.

“అశేషదేశాఖిల” [౯౮] ఇత్యాది శ్లోకమ్ “ఒళ్ళివిల్ కాలమెల్లామ్” [తిరువాయ్మొళ్ళి 3 - 3 - ౧] ఎన్ఱపాట్టై త్తళువియతు.

సున్దరబాహు స్తవత్తిల్

“శశధరరింఖణాఢ్యశిఖమ్”=

“మతితవళ్ కుడుమిమాలిరుమ్శోలై”

“భీమరితసప్తలోక సువిశృంఖలశంఖరవమ్”=

“అతిర్కురల్ శఙ్గత్తళకర్ తమ్కోయిల్.”

---

† ఒరుపానైచ్చోఱ్ఱుక్కు ఒన్ఱిరణ్డు అవిళ్ ఎడుత్తు ప్పతమ్పార్ప్పతు స్థాలీపులాకన్యాయమెనప్పడుమ్: స్థాలీ - పానై; పులాకమ్ - అవిళ్.

"సున్దరదోఃపరివాజ్ఞా" శ్లోకమ్ ముఴుతుమ్=
"కరువారణమ్ తఃపిడిత్తుఅన్ఱోడ" ఇత్యాది.

"వర్ధిష్ణు బాలద్రుమషణ్డమణ్డితమ్"=
"వళరిళమ్పొళిల్ శూళ్ మాలిరుమ్శోలై."

"అన్ధంతమస్తి మిరనిర్మితమ్"=
"కొళ్ కిన్ఱ కోళిరులై."

"ప్రళయజనీరపూర" ఇత్యాది శ్లోకమ్ ముఴుతుమ్=
"నిలైయిడ మెఙ్గుమిన్ఱి." (వృత్తముమ్ ఒన్ఱే)

అతిమానుష స్తవత్తిల్

"త్వన్నిర్మితా జఠరగాచ"=
"శీరాల్ పిఱన్దు శిఱప్పాల్ వళరాతు."

"తాదృజ్ఞతే చరితమార్యజనాస్సహన్తే"=
"ఎత్తిఱ ముఴలినోడిణైన్దిరున్దు."

"వ్యాజఘటో ఘటశేషమగ్రే"=
"వెణ్ణెయ్కళవై వెళిప్పడైయిట్టు."

శ్రీ వైకుణ్ఠ స్తవత్తిల్

"ప్రేమార్ద్రవిహ్వలగిరః పురుషాః పురాణాః"=
"ఉళ్ళెలామురుకిక్కురల్ తఴుత్తొఴిన్దేః."

ఇజ్ఞనే పలపల శ్లోకఙ్గళ్ అరుళిచ్చెయల్ కళుక్కు సాక్షాత్ ప్రతిచ్ఛన్దమాయుమ్, శిల శ్లోకఙ్గళ్ పాశురఙ్గళిః కరుత్తై ఉళ్ళమైత్తుక్కొణ్డు అవతరిత్తనవాయు మిరుప్పతాల్ ఇస్తోత్తిరఙ్గళుక్కు ఎల్లార్ తమక్కు మిన్పమ్పయక్కుమాఱు ఎళియనడైయిల్ తెళియ తోఱ్ఱులై వరైయవేణుమెన్ఱు కుతూహలమ్ కిళర్న్దు పల పెరియోర్

కళిన్ నియమనత్తైయుమ్ శిరమేఱ్కొణ్డు, "తత్త్వార్థచిన్తామణి" ఎన్నుమ్ పెయర్పూణ్డ ఉరైయెఴుతత్తొడఙ్గుకిన్ఱేన్.

ప్రతిపదార్థత్తై నిష్కల్మషమాక త్తెరిన్దుకొళ్వతఱ్కాక ముతలిల్ పదవురైయుమ్, పిఱకు తాత్పర్యత్తై విళక్కిక్కాట్టుమతాన పాశురప్పురైయుమ్, అవ్వాళవిలుమ్ కరుత్తు సువ్యక్తమాకాత విడఙ్గళిల్ తాత్పర్య వివరణమాన విరివురైయుమ్, సమాసపదఙ్గళిల్ వ్యుత్పత్తి సంశయమ్ తోన్ఱక్కూడియ ఇడఙ్గళిల్ విగ్రహప్రక్రియా వివరణముమ్, అపూర్వపద ప్రయోగస్థలఙ్గళిల్ నిఘణ్టు నిరూపణముమ్, ఇన్ఱియమైయాత విడఙ్గళిల్ వ్యాకరణోపపత్తి ప్రదర్శనముమ్, మూలపాఠమ్ అపభ్రంశమాక నికఴుమిడఙ్గళిల్ ఔచిత్య ఉపపత్తి ప్రదర్శనత్తుడన్ శుద్ధపాఠ సంస్కరణముమ్, ప్రమాణాన్తర సంవాద సాపేక్షస్థలఙ్గళిల్ మేఱ్కోళ్ కాట్టువతుమ్, అవాన్తర సమ్ప్రదాయ వైషమ్యమ్ తోన్ఱుమిడఙ్గళిల్ మధ్యస్థహృద్యమాక అర్థవ్యవస్థాపనముమ్, మఱ్ఱుమ్ ఆవశ్యకమాక తోన్ఱుమ్ విషయఙ్గళై విళఙ్గవైత్తలుమాకిఱ ఇవ్వాళవు విన్యాసముమ్ ఇవ్వురైయిల్ అమైన్దిరుక్కుమ్పడియై అఱిఞర్గళ్ కణ్డుణర్క.

అజ్ఞగోష్ఠియిల్ అగ్రేసరనాకియ అడియేన్ ఇత్తకైయ ఉరైయై వరైయవేణుమెన్ఱు నెఞ్జాల్ నినైప్పతఱ్కుమ్ యోగ్యతైయఱ్ఱవనెన్పతు ఉణ్మైయేయాయినుమ్ "పయనన్ఱాకిలుమ్ పాఙ్గలరాకిలుమ్ శెయల్నన్ఱాక త్తిరుత్తిప్పణికొళ్వాన్" ఎన్ఱ కణక్కిలే ఇవ్వఱివిలియైక్కొణ్డు ఇక్కైఙ్కర్యత్తై త్తలైక్కట్టువిత్తుక్కొళ్వతాక ఆళ్వాన్ తిరువుళ్ళముకన్దరుళినమైయాల్ "వెళ్ళైప్పరిముకర్ తేశికరాయ్ విరకాలడియోముళ్ళత్తెఴుతియ తోలైయిలిట్టనమ్"

ఎన్బాఱ్పోలే ఆచార్యకటాక్షత్తాల్ నెఞ్జిల్ పతిన్దుళ్ళ అర్థఙ్గళై అడియేన్ ఎఴుతువతు తకుతియేయామ్.

ఉప్పాక్కడలిలుమ్ ఉత్తమమాన మణికళ్ శిల ఇరుప్పతు పోల్ కుఱ్ఱఙ్గళుక్కు కొళ్కలమాకియ ఇవ్వురైతన్నిలుమ్ శిలభాగఙ్గళ్ పెరియోర్కళిన్ తిరువుళ్ళత్తాల్ గుణమాక కొళ్ళప్పడుమెన్బతు అడియేనతు తుణివు అప్పడి గుణమాకత్తోన్ఱుమ్ అంశఙ్గళ్ ఆచార్యకటాక్షత్తాల్ ఆవిర్భవిత్తవై యెన్ఱుకొణ్డు అవఱ్ఱై ప్పాఱ్ఱువతుమ్, కుఱ్ఱముఱ్ఱ అంశఙ్గళై అడియేనుడైయ అజ్ఞాన విజృమ్భిత విలసితమాగక్కొణ్డు అవఱ్ఱై త్తిరుత్తికొళ్వతుమ్ పెరియోర్కట్కు క్కడమైయాకుమ్.

(వెణ్బా.)

కుఱ్ఱమ్ కుఱైకణ్డు కూఱుమ్ కురవర్కట్కు -
ఎఱ్ఱైక్కుమ్ కైమ్మాఱు మెన్ తఱైయే - కఱ్ఱార్కళ్
కల్లా వడియేనై క్కణ్ణుఱ్ఱిక్కఱ్ఱారేల్
ఎల్లా మెళితా మెనక్కు.

ఇఙ్గనమ్ :—

శ్రీ వైష్ణవ దాసన్

పెరుమాళ్కోయిల్, ప్రతివాది భయఙ్కరమ్

అణ్ణఙ్గరాచార్యన్.

(పఞ్చస్తవ వ్యాఖ్యాతా.)

శ్రీః.

ఎమ్బెరుమానార్ తిరువడికళే శరణమ్.

ఆళ్వార్ తనియన్.

[భట్టర్ అరుళిచ్చెయ్‌తతు.]

శ్లో॥ శ్రీవత్సచిహ్న మిశ్రేభ్యో నమఉక్తిమధీమహే।
యదుక్తయస్త్రయీకణ్ఠే యాన్తి మఙ్గళసూత్రతామ్॥

పదవురై.

యదుక్తయః = యావరొరు ఆఴ్వానుడైయ శ్రీసూక్తికళానవై
త్రయీకణ్ఠే = వేదమాకిఱ పెణ్ణి఩్ కఴుత్తిల్
మఙ్గళసూత్రతామ్ = తిరుమఙ్గల్యమాయిరుక్కి఩్ఱవై
యాన్తి = అడైకి఩్ఱ఩వో,
(తేభ్యః) శ్రీవత్సచిహ్నమిశ్రేభ్యః = (అన్ద) పరమపూజ్యరా఩ ఆఴ్వా఩్ పొరుట్టు
నమ ఉక్తిమ్ = నమః ఎ఩్ఱ శొల్లై
అధీమహే = ఓతుకిఱోమ్. ... ...*

ఇత్తనియ఩్ ఆఴ్వా఩్ తిరుక్కుమారరా఩ శ్రీపరాశరభట్టర్ అరుళిచ్చెయ్తతు ; ఇతువే శ్రీరఙ్గరాజస్తవత్తుక్కు ముతల్ శ్లోకముమాయిరుక్కుమ్. వేదత్తిఱ్కు త్తాలిపో఩్ఱ దివ్యసూక్తికళై అరుళిచ్చెయ్త ఆఴ్వానైయే నామెప్పోతుమ్ వణఙ్గువోమెన్బతు ఇత఩్ కరుత్తు.

ఇవరుడైయ శ్రీసూక్తికళ్ వేదమాతి఩్ కఴుత్తిల్ తాలిపో఩్ఱిరుత్తలా఩తె఩్నె఩్నిల్; ఉలకత్తిల్ పెణ్గళుక్కు కణవ఩ిరుక్కి఩్ఱా఩ె఩్బతై నామ్ ఎతుకొణ్డు తెరిన్దుకొళ్ళుకిఱోమ్? తిరుమఙ్గల్యత్తై కఴుత్తిల్ కణ్డు తెరిన్దుకొళ్ళుకిఱోమ్. పెణ్గళుక్కు త్తాలియిల్లాత అవస్థైకళ్ ఇరణ్డు;- క఩్నికైయాయిరుక్కుమవస్థై ఒ఩్ఱు; నూలఴిన్ద విధవైయాయిరుక్కుమవస్థై మఱ్ఱొ఩్ఱు ఇవఱ్ఱుళ్ క఩్నికైప్పరువత్తిల్ అప్పెణ్ పల భర్తాక్కళై యుడైయళాయిరుప్పళ్. ఏనె఩్ఱాల్, అవళ్ కఴుత్తిల్ ఒరుకైప్పాడాక త్తాలి ఏఱుమళవుమ్ పెరుమ్బాలుమ్ బ్రహ్మచారికళుమ్ ఆవర్తనప్పేర్ వఴికళుమ్ ఒవ్వొరువరుమ్ అవళై త్తమ్మనైవియాక భావిత్తిరుక్కక్కూడుమ్ "ఇప్పెణ్ణుక్కు నా఩్ తా఩్ భర్తా" ఎ఩్ఱు ఒవ్వొరువనుమ్ నినైత్తిరుక్కక్కూడుమ్. మఱ్ఱుళ్ళ విరక్తర్కళుమ్ గృహస్థర్కళుమ్ అక్క఩్నికైయై

క్కాణ్డాల్ “ ఇవళుక్కు ఇన్నుమ్ భర్తా నిశ్చయిక్కప్పడవిల్లై ” ఎన్ఱు సాధారణమాక నినైత్తుక్కొళ్వర్కళ్. అప్పెణ్ణిన్ కఴుత్తిల్ తాలి పిణైవిట్టపిన్బు, మున్బు తజ్గళుక్కెన్ఱు అభిమానిత్తిరున్ద బ్రహ్మచారి ప్రభృతికళ్ “ఇని ఇవళ్ అనన్యార్హై” ఎన్ఱు నిశ్చయిత్తు త్తాజ్గళ్ ఆశైయఱ్ఱొఴివర్. సాధారణమాక నినైత్తుక్కొణ్డిరున్ద మఱ్ఱ గృహస్థాదికళ్ “ఇవళుక్కు ఒరుభర్తా ఏఱ్పట్టువిట్టాన్” ఎన్ఱు నినైత్తుప్పోవర్కళ్.

ఇని ఇరణ్డావతాన వైధవ్యావస్థైయిల్ స్త్రీయై ప్పార్క్కుమవర్కళ్ “ ఇవళుక్కు ఏఱ్పట్టిరున్ద కణవన్ ఇఱన్దొఴిన్దాన్ ; ఇని ఇవళుక్కు ఎప్పోతుమ్ కణవన్ ఏఱ్పడప్పోకిఱతిల్లై ” ఎన్ఱు నిశ్చయిత్తువిడువర్కళ్.

ఆకవే, మాతర్కళ్ మజ్గలనూలిల్లాత అవస్థైకళిల్ పలభర్తాక్కళైయుడైయవర్కళాయుమ్ ఒరుభర్తావైయుముడైయ రాకాతవర్కళాయుమ్ ఇరుప్పర్కళెన్ఱతాయిఱ్ఱు. అతుపోల, ఆఴ్వాన్ శ్రీసూక్తికళ్ అవతరిప్పతిఱ్కు మున్బు వేదజ్గళ్ మజ్గలనూలిల్లాత మాతరిన్ ఇరణ్డువకైయాన నిలైమైకళైయుముడైత్తాయిరున్దన. వేదత్తుక్కు శివనై ప్పతియాకచ్చిలర్ మయజ్గి అభిమానిప్పర్కళ్; పిరమనై ప్పతియాక ప్పేతైయర్ శిలర్ పేణువర్కళ్ ; ఇవ్వాఱు పాశుపతాదికళాల్ పలపలదైవజ్గళ్ పతియాక అభిమానిక్కప్పట్టుమ్, నిరీశ్వరమీమాంసకర్కళాల్ ‘ నాయకనే కిడైయాతు’ ఎన్ఱు మఱుక్కప్పట్టుమ్ కిడన్దతు. ఆఴ్వానుడైయ పఞ్చస్తవమాకిఱ దివ్య శ్రీసూక్తికళ్ తిరువవతరిత్తపుడనే “ తలైయఴుత్తవనుమ్ తలైయఱుప్పుణ్డవనుమ్ మఱ్ఱుమెవరుమ్ వేదత్తుక్కు నాయకరల్లర్ ; నాయకనే కిడైయాతెన్ఱతుమ్ తప్పు; నాయకనుణ్డు ; అవన్ ఒరువనే; అవ

నాకిఱాన్ శ్రీమన్నారాయణనే” ఎన్ఱు కల్ వెట్టాక నిర్ధారణమేఱ్పట్టపడియాల్ ఇవరుడైయ శ్రీసూక్తికళ్ వేతమాతుక్కు మఙ్గలనూల్ పోన్ఱన. ఇతనాల్, సకలదుర్మతఙ్గళైయుమ్ నిరసిత్తు పరతత్త్వనిర్ణయమ్ పణ్ణవల్ల వాగ్వైభవత్తైయుడైయవర్ ఆழ్వాన్ ఎన్ఱతాకిఱతు. ఇన్నుమ్ పలవకైయాకవుమ్ ఇతఱ్కు క్కరుత్తురైక్కలామాయినుమ్ విరివుక్కు అఞ్జినిఱ్కిఱోమ్.

[శ్రీవత్సచిహ్నమిశ్రేభ్యః] ఆழ్వానుక్కు “తిరుమఱుమార్పన్” ఎన్ఱు తమిழిల్ తిరునామమ్; అతఱ్కు ఏఱ్ఱ వడమొழి నామమ్ శ్రీవత్సచిహ్నరెన్బతామ్. ఎమ్పెరుమానుడైయ తిరునామమాకియ ఇతు ఆழ్వానుక్కు వழఙ్గప్పెఱ్ఱ కారణమ్ యాతెనిల్; పరవాసుదేవనాన ఎమ్పెరుమానుమ్ తిరువనన్తాழ్వానుమ్ తఙ్గళుడైయ శేషశేషిత్వముఱై నిలవులకత్తిల్ నన్గువిళఙ్గుమ్పడి ఇఙ్గువన్దవతరిక్క వేణుమెన్ఱు తిరువుళ్ళమ్ పఱ్ఱి, ఎమ్పెరుమాన్ చక్రవర్త్తి తిరుమకనాకవుమ్ తిరువనన్తాழ్వాన్ ఇళైయపెరుమాళాకవుమ్ అవతరిత్తు నెడునాళ్ వాழ్న్దు *మణ్మిసై పారమ్ నీక్కి, తన్నుడైచ్చోతిక్కు ఎழున్దరుళినపిఱకు, మీణ్డుమ్ ఒరుకాల్ ఇవ్వాఱు తిరువవతరిక్కక్కరుతియ ఎమ్పెరుమాన్ ఆదిశేషనై అழైక్క, “రామావతారత్తిల్ ఉనక్కు నాన్ తమ్బియాకప్పిఱన్దు పట్టపరితాపమ్ పోరుమే” ఎన్ఱు ఆదిశేషన్ కూఱ, అతఱ్కు ఎమ్పెరుమాన్ “ఇన్దవిసై నీ తమైయనాకవుమ్ నాన్ తమ్బియాకవుమ్ పిఱక్కలామాయిత్తు” ఎన్ఱుశొల్లి ఆదిశేషనైయుమ్ అழైత్తుక్కొణ్డువన్దు, తాన్ కృష్ణనాకప్పిఱక్క శేషన్ బలరామనాకప్పిఱన్దాన్. అత్తిరువవతారత్తిల్ ఎమ్పెరుమాన్ తిరువుళ్ళత్తిల్ ఎన్నతోన్ఱియతెన్ఱాల్, “హా! హా!! ఇతువరై నామ్ శేషిత్వత్తైయే తలైక్కొణ్డు ఇన్ద అడిమైచ్చువైయ అఱియామల్ తానే

పాళ్ పట్టోమ్ ; శేషిత్వ నిలైమైయిఱ్పాట్టిల్ శేషవృత్తియే పరమ రస్యమాయిరానిన్రతు! ఇప్పడిప్పట్ట శేషవృత్తియైమేఱ్కొణ్డే నామ్ ఇన్నుమ్ శిలపిఱవిపిఱక్కవేణుమ్” ఎన్ఱ కుతూహలమ్ కిళర్న్దువిట్టతు. అతఱ్కిణఙ్గ, మీణ్డుమ్ తిరువనన్దాళ్వానై శేషియాక అవతరిప్పిత్తు తాఙ్ శేషభూతనాక అవతరిత్తాఙ్; శేషఙ్ ఇరామానుశనాక తిరువవతరిక్క, తాఙ్ కూరత్తాళ్వానాక త్తిరువవతరిత్తాఙ్. మీణ్డుమ్ శేషఙ్ మణవాళమామునికళాక త్తిరువవతరిక్క, ఎమ్బెరుమాన్ఱాఙ్ “ హస్తిగిరినాథరణ్ణా ” ఎన్నుమ్ తిరునామముడైయ ప్రతివాదిభయఙ్కరరాక అవతరిత్తాఙ్ - ఎన్ఱ అవతారరహస్య ప్రక్రియైయిలే, ఆళ్వాఙ్ సాక్షాత్ తిరుమఱుమార్పనాన ఎమ్బెరుమానుడైయ తిరువవతారమాకైయాలుమ్, అతుతోన్ఱ అవరుడైయ తిరుమార్పిల్ ఒరుమఱుఇరున్దతాక ప్రసిద్ధమాకైయాలుమ్ శ్రీవత్సచిహ్నరెన్ఱ ఎమ్బెరుమానతు తిరునామత్తైప్పెఱ్ఱార్ - ఎన్బతు రహస్యార్థమ్

[మిశ్రేభ్యః] మిశ్రశబ్దమ్ పూజ్యవాచకమ్ ; ఇతుసమానత్తిల్ నియమేన ఉత్తరపదమాకవే వరుమ్. పూజ్యార్థకమాన మఱ్ఱశబ్దఙ్గళ్ కర్మధారయసమాసత్తిల్ పూర్వపదమాక వరుమ్ ; ‘ పూజ్యశ్రీవత్సచిహ్నేభ్యః ’ ఎన్ఱామ్. అప్పడి మిశ్రశ్రీవత్సచిహ్నేభ్యః ’ ఎన్ఱు వారాతు. యతీన్ద్రమిశ్రః, మురారిమిశ్రః, వాచస్పతిమిశ్రః - ఇత్యాదికళ్ కాణ్గ. [నమఉక్తిమ్.] నమసఃఉక్తిః, తామ్. యద్వా - నమఇత్యుక్తిః, తామ్.

[అధీమహే] అధీమహి ఎన్ఱే పలరుమ్ ఓతువర్కళేనుమ్ అతు అపపాఠపరమ్పరైయెన్ఱే కొళ్ళత్తకుమ్. దేశికనుడైయ రహస్యత్రయసార - గురుపరమ్పరా సారారమ్భత్తిలుళ్ళ -

“ గురుభ్యస్తద్గురుభ్యశ్చ నమోవాకమధీమహే ”

ఎన్ఱశ్లోకత్తిన్ వ్యాఖ్యానత్తిల్, 'అధీమహి' ఎన్ఱు పాఠాన్తరమ్కల్పిత్తు అన్దపాఠత్తిల్ వ్యాకరణోపపత్తి ఎఴుతముడియామల్ "శాఖాశతం కథమధీమహిరఙ్గధుర్యమ్" ఎన్ఱ శ్రీరఙ్గరాజస్తవశ్లోకత్తై సంవాద ప్రమాణమాక క్కాట్టినారొరువర్. అతు భ్రాన్తివిలసితమ్; "శాఖా శతంహృది దధీమహిరఙ్గధుర్యమ్" ఎన్బతే సామ్ప్రదాయికపాఠమా కైయాల్ ఒరు అబద్ధపాఠత్తై స్థాపిక్క మఱ్ఱొరు అబద్ధపాఠత్తై క్కాట్టువతు మిథ్యాధ్యవసిత్యలఙ్కార ప్రత్యభిజ్ఞాపకమాయిరానిన్ఱతు!. 'అధీమహే' ఎన్ఱు ఏకారాన్తమాకవే ఓతక్కడవతు.

వేదత్తై ఒరుకన్యకైయాక రూపణమ్పణ్ణుకిఱపడి తోన్ఱ 'త్రయీ' ఎన్ఱు స్త్రీలిఙ్గనిర్దేశమ్పణ్ణిన్ఱు. "స్త్రియామృక్సామయజుషీ ఇతి వేదాస్త్రయస్త్రయీ" ఎన్ఱ నామలిఙ్గానుశాసనమఱిక. కణ్ణే = వేదత్తినుడైయ మేల్భాగమాకియ వేదాన్తత్తిలే ఎన్నలామ్.

మఙ్గళాయ సూత్రమ్ ; అథవా, మఙ్గళం చతత్ సూత్రంచ మఙ్గళసూత్రమ్; తస్యభావః, తామ్.

తనియన్ ఉరై ముఱ్ఱిఱ్ఱు.

శ్లో॥ "అవాఞ్చో యత్పదసరసిజద్వన్ద్వమాశ్రిత్య, పూర్వే
మూర్ధ్నా యస్యాన్వయముపగతా దేశికా ముక్తిమాపుః।
సోయం రామానుజమునిరపి స్వీయముక్తిం కరస్థామ్
యత్సమ్బన్ధాదమనుత - కథం వర్ణ్యతే కూరనాథః॥"

శ్రీః.

శ్రీ కూరత్తాళ్వానరుళిచ్చెయ్త పఞ్చస్తవత్తిల్

చరమస్తోత్రమాకియ

శ్రీస్తవమ్.

పెరుమాళ్ కోయిల్ ప్రతివాదిభయఙ్కరమ్

అణ్ణఙ్గరాచార్యర్ స్వామి అరుళిచ్చెయ్త

తత్త్వార్థ చిన్తామణియెన్నుమ్ వ్యాఖ్యానత్తోడు,

సభా పణ్డితరాన

(మేల్నడి) ప్ర. అణ్ణఙ్గరాచార్యర్ స్వామియాల్

పరిశోధిక్కప్పట్టు,

శ్రీ వైష్ణవగ్రన్థ ముద్రాపక సభా మూలమాయ్

చెన్నై

శ్రీనికేతన ముద్రాక్షరశాలైయిల్

అచ్చిట్టు వెళియిడప్పట్టతు.

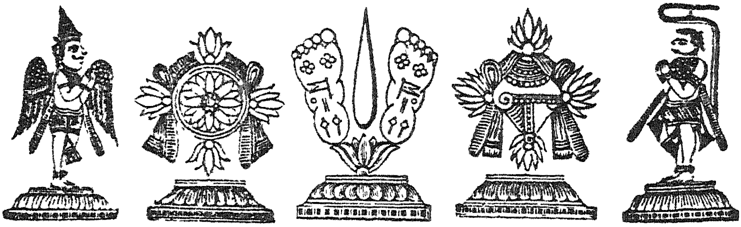
దున్దుభి నామ సంవత్సరమ్.

1922.

శాత్తుక్కవి. (వెణ్బా.)

మన్ను మణవాళ మామునివఱ మాణ్బురైక్కు
మన్నుపుక ఞ్ణాన్గ రాశిరియఱ - శొన్న
తిరుమా మకిళ్ తుతియిఱ శీరురైయై చ్చిప్పి
త్తురుకాతా రివ్వులకి లుణ్డో.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః

కూరత్తాళ్వాన్ తిరువడిగళే శరణమ్.

శ్రీస్తవమ్.

శ్లో॥ స్వస్తి శ్రీర్దిశతాదశేషజగతాం సర్గోపసర్గస్థితీః
స్వర్గం దుర్గతిమాపవర్గికపదం సర్వంచ కుర్వన్ హరిః ।
యస్యా వీక్ష్యముఖం తదిఙ్గితపరాధీనో విధత్తేఽఖిలమ్
క్రీడేయం ఖలు నాన్యథాఽస్య రసదా స్యాదైకరస్యాత్తయా॥౧॥

పెరుమాళ్ కోయిల్ ప్రతివాదిభయఙ్కరమ్
అణ్ణఙ్గరాచార్యర్ ఇయఱ్ఱియ వ్యాఖ్యానమ్.

శ్లో॥ శ్రీకాఞ్చీపరవాదిభీకరగురు శ్రీవంశలబ్ధోదయః
దాసశ్శ్రీయుతివైష్ణవాంఘ్రి నళినేష్వణ్ణఙ్గరార్యాహ్వయః ।
వ్యాఖ్యాత్యద్య మణిప్రవాళసరణౌ పఞ్చస్తవీం సాహసాత్
దోషేష్వాన్ధ్యమిహావిరస్తు సుధియాం నిర్మత్సరాణాం సతామ్ ॥

శ్రీవత్సచిహ్నచరణౌ శిరసా దధానః
లక్ష్మీకటాక్షవిభవస్య చ వృద్ధిమాప్స్యన్ ।
శ్రీశ్రీస్తవం చరమమప్యమితాదరేణ
వ్యాఖ్యామ్యహం ప్రథమమేవ ముదే మురారేః ॥

పదవురై.

అశేషజగతామ్=ఎల్లావులకఙ్గళుక్కుమ్
సర్గ, ఉపసర్గ, స్థితిః = సృష్టిసంహార రక్షణఙ్గళైయుమ్
స్వర్గం దుర్గతిమ్ = స్వర్గత్తైయుమ్ నరకత్తైయుమ్
అపవర్గకపదమ్ = మోక్షసమ్బన్ధియాన స్థానత్తైయుమ్ [-పరమపదత్తైయుమ్]
సర్వంచ కువర్ణవారిః = మఱ్ఱుముళ్ళ ఎల్లావఱ్ఱైయుమ్ ఉణ్డుపణ్ణా నిఱ్కిఱ ఎమ్బెరుమాన్
యస్యాః (శ్రియః) = యాఱ్ఱొరు పిరాట్టియి నుడైయ
ముఖం వీక్ష్య=ముఖత్తైనోక్కిక్కొణ్డు
తదిఙ్గితపరాధీనః=అన్దముఖత్తిల్ (పురువ నెఱిప్పు ముతలియ) కుఱిప్పుకళై ప్పిన్ శెన్ఱవనాయ్

అఖిలం విధత్తే = (సృష్టిముతలాక క్కూఱ ప్పట్ట) ఎల్లావఱ్ఱైయుమ్ ఉణ్డుపణ్ణుకిఱానో ;
అన్యథా=అప్పడి అల్లవైయ ముకక్కుఱిప్పై ప్పిన్ శెల్లావిడిల్
అస్య తయా ఏకరస్యాత్ } ఇన్ద ఎమ్బెరుమాన్ అప్పిరాట్టియోడు ఒరు నీరాక ఒరుమిత్తిరుక్క వేణ్డియ కారణత్తినాల్
ఇయం క్రీడా=(సృష్ట్యాదిరూపమాన) ఇన్ద విళైయాట్టానతు
అస్య రసదా నస్యాత్ ఖలు } ఇన్ద ఎమ్బెరుమానుక్కు ఆనన్దత్తై విళైవిప్పతాక ఆకమాట్టాతన్ఱో ; (కేవలమ్ శ్రమరూపమాక వే ఆయ్విడుమ్)
(సా) శ్రీః=అన్ద ప్పెరియ పిరాట్టియార్
స్వస్తి=శ్రేయస్సై
దిశతాత్ =అళిక్కక్కడవళ్.

తాత్పర్యసఙ్గ్రహమ్ :--ఎమ్బెరుమాన్ సకలలోకఙ్గళుక్కుమ్ సృష్టిస్థితిసంహారఙ్గళై ప్పణ్ణుమ్బోతుమ్, అవరవర్కళుడైయ కర్మాను గుణమాన పురుషార్థఙ్గళై అళిక్కుమ్బోతుమ్ యాతొరుపిరాట్టి యిన్ ముకక్కుఱిప్పైనోక్కి అతఱ్కిణఙ్గ క్కారియమ్ శెయ్కి ఱానో; ఎన్దపిరాట్టియిన్ ముకక్కుఱిప్పై ఎమ్బెరుమాన్ పిన్ శెల్లా విడిల్ అవళోడు ఏకరసనాయిరుక్క వేణ్డియ తనక్కు త్తన్ విళై యాట్టుకళిల్ ఆనన్దత్తైక్కొణ్డామల్ వీణాయ్విడుమో, అప్పిరాట్టి నమ క్కు. నన్మైయై త్తన్దరుళ వేణుమెన్ఱు ప్రార్థిక్కిఱార్.

(అథ తాత్పర్యవిశదీకరణమ్.)

ఎమ్బెరుమాన్ ఎల్లావులకఙ్గళైయుమ్ పడైత్తళిత్తళిక్కుమ్బోతుమ్ అవరవర్కళ్ కర్మఫలఙ్గళై అనుభవిక్కుమ్బొరుట్టు స్వర్గనరకాద్యనుభవస్థానఙ్గళైయుమ్ ఎల్లైయిల్లా ఇన్బవీడాకియ పరమపదత్తైయుమ్. మఱ్ఱుముళ్ళ భోగ్యభోగోపకరణ భోగస్థానఙ్గళాన సకలపదార్థఙ్గళైయుమ్ అవరవర్కళుక్కు అళిత్తరుళుమ్బోతుమ్ యావళోరుపిరాట్టియిన్ ముకక్కుఱిప్పైప్పిన్ శెన్ఱు అవళుడైయ నోక్కత్తిఱ్కిణఙ్గ ఎల్లావఱ్ఱైయుమ్ అళిక్కిన్ఱానో, అన్దప్పిరాట్టి నమక్కు నన్మైయైత్తన్దరుళ్క.

ఎమ్బెరుమాన్ అప్పిరాట్టియిన్ ముకక్కుఱిప్పై నోక్కవేణ్డియనిబన్ధనమెన్న? తాన్ స్వతన్త్రనాకైయాలే తన్ ఇష్టప్పడి శెయ్యలామన్ఱో?—;

ఎమ్బెరుమాన్ అవాప్తసమస్తకామన్; అవన్ పుతితాకప్పెఱవేణ్డియపొరుళ్ ఒన్ఱుమిల్లై; అవన్ సృష్ట్యాదికళైచ్చెయ్వతఱ్కుప్పయన్ తత్కాలత్తిలుణ్డాకక్కూడవతోరు ఆనన్దమేయొఴియ వేఱిల్లై; ఆకైయాల్ అవనుడైయ సృష్ట్యాదికార్యఙ్గళ్ లీలైయెనప్పడుమ్. లీలైయావతు - తత్కాలత్తిలుణ్డావతోరు రసమొఴియ, కాలాన్తరత్తిల్ వరువతోరుఫలత్తై క్కణిశియామల్ పణ్ణుమ్ వ్యాపారమ్. సార్వభౌమరాన రాజాక్కళుక్కు శూతుశతురఙ్గమాడుతల్ పోలవుమ్, శిఱువర్కళుక్కు మణఱ్కొట్టకమిఴైత్తల్ పోలవుమ్ ఎమ్బెరుమానుక్కు ఇన్ద సృష్ట్యాదికార్యమ్ లీలైయాక ఏఱ్పట్టిరుక్కిఱతు. "లోకవత్తు లీలాకైవల్యమ్" ఎన్ఱు బ్రహ్మసూత్రకారరుమ్, "క్రీడతో బాలకస్యేవ చేష్టాంతస్యనిశామయ" ఎన్ఱు శ్రీపరాశరభగవానుమ్, "నళిర్మామలరున్ది వీడైప్పణ్ణివిళైయాడుమ్" "ఇన్బుఱుమివ్విళై

యాట్టుడైయాన్ ” ఎన్ఱు ఆఴ్వార్ కళుమ్ అరుళిచ్చెయ్ తార్ కళ్. ఆనపిన్బు తత్కాలరసత్తైమాత్తిరమ్ ఫలమాకవుడైయ ఇన్దస్సృష్ట్యాదివ్యాపారఙ్గళ్, పిరాట్టియిన్ ముకక్కళిప్పై ప్పెఱ శెయ్యావిడిల్ ఎమ్బెరుమానుక్కు రసత్తైత్తారాతొழియుమ్. కేవలమ్ ప్రయాసరూపమాకవే ఆయ్ విడుమ్. ఆకైయాల్ తాన్ అవళుడైయ ముకక్కళిప్పై ఎమ్బెరుమాన్ నోక్కవేణ్డియతాయిరుక్కిఱతు.

పిరాట్టియిన్ ముకక్కళిప్పై ప్పెఱ శెయ్యావిడిల్ ఎమ్బెరుమానుక్కు ఇక్కారియఙ్గళ్ రసత్తైక్కొడాతొழియవేణ్డియ కారణమెన్న? అవనవన్ స్వతన్త్రనాకప్పణ్ణుమ్ వ్యాపారమ్ అవనవనుక్కు రసత్తైక్కొడాతొழియుమో ?—;

[అస్యతయా ఐకరస్యాత్.] పిరాట్టియిన్ ముకక్కళిప్పై ప్పెఱ శెయ్యావిట్టాల్ ఇవనుక్కుత్తాన్ శెయ్యుమ్ వ్యాపారఙ్గళ్ సన్తోషత్తైత్తరమాట్టాతెన్బతఱ్కు క్కారణమ్ ఇతు. అప్పిరాట్టియోడు ఎమ్బెరుమాన్ ఏకరసనాక ఇరుక్కవేణ్డియ పడియాల్ అవళ్ ముకక్కళిప్పై ప్పెఱ శెయ్యావిడిల్ అన్ద ఐకరస్యత్తుక్కు క్కుఱైయామ్. ఆకైయాల్ ఇవనుక్కు రసమిల్లాతొழియుమ్.

ఏకోరసోయస్యసః, ఏకరసః తస్యభావః ఐకరస్యమ్, తస్మాత్. పిరాట్టిక్కు ఎన్ద రసమ్ ఇనితో అన్దరసమే ఎమ్బెరుమానుక్కుమ్ ఇనితాయిరుక్క వేణ్డుకైయాలెన్ఱపడి. ఇతైత్తాన్ “ శ్రియా ఏకరసత్వం నామ - తదభిమత్యనభిమత్యనువిధాయి స్వప్రియాప్రియత్వమ్ ” ఎన్ఱు సంస్కృతవ్యాఖ్యాతా ఉరైత్తార్. పిరాట్టిక్కు అభిమతమాననతువే ఎమ్బెరుమానుక్కు ప్రియమాకవుమ్, అవళుక్కు అనభిమతమానతువే ఇవనుక్కు అప్రియమాకవుమిరుక్క వేణ్డుకైయాలే ఇప్పడిప్పట్ట ఐకరస్యమ్ సత్తైపెఱువతఱ్కు అవళుడైయ ముకక్కళి

పైఎప్పిన్ శెల్ల వేణ్డియతు ఇన్ఱియమైయాతతామ్. తాఴ్వతన్ఱి నాకచ్చెయ్యుమళవిల్ అవళుడైయ రసమ్ వేఱాకవుమ్ తన్నుడైయ రసమ్ వేఱాకవుమ్ మాఱుపట్టు ఐకరస్యమ్ కులైయుమిఱే.

“యస్యావీక్ష్యముఖం తదిఙ్గితపరాధీనోవిధత్తేఖిలమ్” ఎన్ఱతై అడియొఴ్ట్రియే ఇవర్ తిరుక్కుమారరాన భట్టరుమ్ శ్రీగుణరత్నకోశత్తిల్ “యద్భ్రూభఙ్గాః ప్రమాణంస్థిరచరరచనా తారతమ్యే మురారేః” ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్‌తార్. ఎమ్బెరుమాన్ ఒరువనై చేతననాకవుమ్ ఒన్ఱై అచేతనమాకవుమ్, ఒరువనై పణ్డితనాకవుమ్ పణక్కారనాకవుమ్ ఒరువనై జడనాకవుమ్ దరిద్రనాకవుమ్, ఒన్ఱై మృగమాకవుమ్ పక్షియాకవుమ్ ఒన్ఱై పూచ్చియాకవుమ్ పుఴువాకవుమ్, ఒరువనై పశుపుత్రాదిరూపమాన ఐహికభోగశాలియాకవుమ్ ఒరువనై స్వర్గమోక్షాద్యాముష్మిక భోగశాలియాకవుమ్, ఒరువనై * ఎరియెఴుకిన్ఱ శెమ్బినాలియన్ఱ పావైయైప్పావి! తఴువెన మొఴిన్దు నలియుమ్ నరకత్తిల్ వీఴ్న్దు వరున్దుమవనాకవుమ్ - ఇప్పడి నానావిధమాక ఏఱ్ఱత్తాఴ్వు శెయ్వతు పిరాట్టియిన్ పురువనెఱిప్పు ముతలియ ఇఙ్గితఙ్గళై అనుసరిత్తన్ఱోపడి.

పిరాట్టియిన్ కరుత్తైప్పిన్ శెన్ఱు ఎమ్బెరుమాన్ సృష్ట్యాదికళైప్పణ్ణుకిఱానెన్ఱాల్, ‘అవరవర్కళుడైయ కర్మఙ్గళైక్కణిశిత్తు అవర్గళుక్కుత్తక్కవాఱు ఏఱ్ఱత్తాఴ్వాక సృష్టిప్పతాల్ ఈశ్వరనుక్కు వైషమ్యనైర్ఘృణ్యఙ్గళ్ వారా’ ఎన్ఱు అఱుతియిట్ట “వైషమ్యనైర్ఘృణ్యే నసాపేక్షత్వాత్” ఎన్ఱ బ్రహ్మసూత్రత్తుక్కుమ్ అతనైయడియొఴ్ట్రియ పూర్వాచార్య శ్రీసూక్తికళుక్కుమ్ గతియెన్న? అన్ఱియుమ్. ‘అనుగ్రహమయీ’ ఎన్ఱుమ్ ‘నిత్యమజ్ఞాతనిగ్రహా’

ఎన్ఱుమ్ కూఱప్పట్టుళ్ళ పిరాట్టి నిగ్రహకార్యమాన పశుపక్షివృక్షాది రూపమాన విషమసృష్టికళుక్కు అనుకూలమాక ఇఙ్గితమ్ శెయ్యాక్కూడుమో? ఒరువర్ తున్బప్పడుమ్బడియాక ఇరుక్కుమిరుప్పై అవళ్ ఇశైయక్కూడుమో? ఎన్ఱిప్పడైకళిలే పిఱక్కుమ్ విచికిత్సైకళుక్కు "యద్భ్రూభఙ్గాః" ఇత్యాది శ్లోకవ్యాఖ్యానత్తిలే సమాధానమ్ విరిత్తురైత్తోమ్. నిఱ్క.

ఇఙ్గితమావతు - భ్రూభఙ్గాదిరూపమాయ్ స్వాభిమత్యనభిమతిసూచకమానతొరు వ్యాపారవిశేషమ్; అతఱ్కుప్పరాధీననెన్ఱతు-అతనై అనుసరిత్తవనెన్ఱపడి. చతుర్థపాదత్తిలుళ్ళ "అస్య" ఎన్ఱపదమ్ మూన్ఱిడఙ్గళిల్ అన్వయిక్కుమ్; అస్యతయా ఐకరస్యాత్, అస్య ఇయం క్రీడా, అస్యరసదా నన్యాదితి. రసమావతు - ఇన్బమ్.

ఐకరస్యపదత్తుక్కు విగ్రహమ్ కూఱుమ్బోతు బహువ్రీహి సమాసత్తిల్ 'యయోస్తా' ఎన్ఱు ద్వివచనమాక చ్చొల్లవేణుమెన్ఱు శిలర్ మయఙ్గువర్; అఙ్ఙన్ శొల్లవేణ్డాతు; 'యయోః' ఎన్ఱాల్ పెరుమాళుమ్ పిరాట్టియుమాక ఇరువరుమ్ ద్వివచనార్థమాక వేణుమ్; శ్లోకత్తిల్ 'తయా' ఎన్ఱు పిరాట్టివాచకమాన ఒరుపదమ్ తనియే ప్రయుక్తమాయిరుప్పతాల్ బహువ్రీహిగర్భత్తిలుళ్ళ యచ్ఛబ్దమ్ ఎమ్పెరుమానై మాత్తిరమ్ పరామర్శిక్కవేణ్డుకైయాల్ 'యస్యసః' ఎన్ఱు ఏకవచనమాకవే కూఱవేణుమెన్ఱు తెళిక. "యస్యా ముఖంవీక్ష్యహారిః అఖిలం విధత్తే, సాశ్రీః స్వస్తి దిశతాత్" ఎన్ఱు ప్రధానవాక్యార్థమ్; "క్రీడేయం ఖలు" ఇత్యాది-అవాన్తరవాక్యార్థమెనక్కొళ్క. "స్వస్తి దిశతాత్" ఎన్ఱు ఇవర్ అపేక్షిక్కిఱనైయావతు - పిరాట్టియై నన్ఱాక స్తుతిప్పతఱ్కు అనుకూల

మాన వాక్సమృద్ధి, భక్తిసమృద్ధి ఇత్యాదికళైయెన్బతు మేల్ శ్లోకత్తిల్ విశదమామ్. ... ... (౧)

శ్లో॥ హే శ్రీదేవి! సమస్తలోకజననీం త్వాం స్తోతుమీహామహే
యుక్తాం భావయ భారతీం ప్రగుణయ ప్రేమప్రధానాం ధియమ్ ।
భక్తిం భన్ధయ నన్దయాశ్రితమిమం దాసం జనం తావకమ్
లక్ష్యం లక్ష్మి! కటాక్షవీచివిసృతేస్తే స్యామ చామీ వయమ్ ॥ ౨॥

పదవురై.

హే! శ్రీః! దేవి!=వారాయ్ శ్రీదేవియే!
సమస్తలోకజననీమ్=ఎల్లావుయిర్కట్కుమ్ తాయాకియ
త్వామ్=ఉన్నై
వయమ్=అడియోమ్
స్తోతుమీహామహే = స్తుతిక్క విరుమ్బుకిఱోమ్;
యుక్తామ్=(ఉన్నై స్తుతిప్పతఱ్కు) త్తకుతియాన
భారతీమ్=వాక్కై
భావయ=(ఎమక్కు నీ) అరుళవేణుమ్;
ప్రేమప్రధానామ్=అన్బుమిక్కన్ద
ధియమ్=బుద్ధియై
ప్రగుణయ=వళరచ్చెయ్యవేణుమ్;
భక్తిమ్=భక్తియై
భన్ధయ=నల్లతాకచ్చెయ్యవేణుమ్;
[పరమభక్తియళవాక వళరచ్చెయ్యవేణుమ్.]
ఆశ్రితమ్=(ఉన్నై) అడైన్దిరుక్కిన్ఱ
ఇమం జనమ్=ఇన్దజనత్తై [అడియేనై] ;
తావకం దాసమ్=ఉన్నుడైయ ఏవల్సెయ్కిఱవనాక (అడిమైకొణ్డు)
నన్దయ=ఆనన్దప్పడుత్తవేణుమ్;
హే లక్ష్మి!=వారాయ్ లక్ష్మియే!
అమీ వయంచ=ఇన్ద అడియోఙ్గళుమ్
తే = ఉన్నుడైయ
కటాక్షవీచివిసృతేః=కటాక్షవీక్షణఙ్గళాకియ అలైకళిన్ పరవుతలుక్కు
లక్ష్యంస్యామ=ఇలక్కాకక్కడవోమ్.

[హే శ్రీదేవీత్యాది.] కీழ் "స్వస్తిశ్రీదిశతాత్" ఎన్ఱు ప్రార్థిత్త ఆழ்వానై నోక్కి ప్పెరియపిరాట్టియార్ "ఆழ்వానే! నానే ఉమక్కు శ్రేయస్సై అళిక్క వేణుమెన్బతాకక్కేట్టుక్కొణ్డీర్;

నల్లతు ; ఎన్న శ్రేయస్సు వేణుమ్ ? ఐశ్వర్యమ్ వేణుమా ? సన్తానమ్ వేణుమా? వేణ్డియత్తై క్కేళుమ్, తరుకిఱేన్" ఎన్న ;

ఆఴ్వార్ :--"అన్దక్షుద్రపురుషార్థఙ్గళై విరుమ్బువన్దేనల్లేన్ ; ఉన్నై వాయారత్తుతిక్క వేణుమెన్ఱు విరుమ్బువన్దేన్."

పిరాట్టి : -"ఆకిల్ ఎన్నిడత్తిల్ నీర్ ప్రార్థిత్తు ప్పెఱవేణ్డియతు ఎన్న ఇరుక్కిఱతు ? నీర్ పెరియపణ్డితర్, మహాకవి ; ఇష్టప్పడి స్తోత్రమ్పణ్ణుమ్ ; ఇతిల్ నానళిక్క వేణ్డియ స్వస్తి ఎన్న ఇరుక్కిఱతు ?"

ఆఴ్వార్ ;--"ఇజ్జన మరుళిచ్చెయ్యలాకాతు; ఉన్నై ప్రాజ్ఞకస్తుతిప్పతఱ్కు ఉరియ సరస్వతీసమృద్ధియై అరుళ వేణుమ్."

పిరాట్టి :--"అన్దత్తిరునావీఱు ఉమక్కు మున్నమే వాయ్త్తిరుక్కిఱతు; వేఱు తేవైయుణ్డాకిల్ కేళుమ్."

ఆఴ్వార్ :-"వాయాల్ ఏతోశిల శబ్దఙ్గళైచ్చొల్లుకిఱేనే యొఴియ అన్బుమికున్దకనిన్దబుద్ధి ఎనక్కిల్లై ; అప్పడిప్పట్ట బుద్ధియై అరుళ వేణుమ్"

పిరాట్టి :--"ఎన్నై త్తుతిక్క వేణుమెన్ఱు నీర్ విరుమ్బినపోతే అప్పడిప్పట్టబుద్ధి ఉమక్కు ఉణ్డాయ్విట్టతు. అన్బుమికామలుమ్ నెఞ్జు కనియామలుమిరున్దాల్ ఎన్నైత్తుతిక్క నీర్ ముయలమాట్టీర్. ఆన పిన్బు అప్పడిప్పట్టబుద్ధి ఉమక్కుక్కైకూడియే యిరుక్కిఱతు; వేఱు తేవైయుణ్డాకిల్ కేళుమ్."

ఆఴ్వార్ ;--"ఉన్నుడైయ పేరరుళాల్ ఏతోశిఱితు భక్తికిడైత్తిరుక్కిఱతు ; అతు పరభక్తియాకవుమ్ పరజ్ఞానమాకవుమ్ పరమభక్తియాకవుమ్ ముతిరుమ్బడి అరుళ్పురియ వేణుమ్."

పిరాట్టి ;--"అత్తై నీర్ విరుమ్బువేణ్డా ; ఆళ్వార్కళ్పోల్ కాలక్రమత్తిల్ పజిప్పడియాక అన్దభక్తి ఉణ్డాకప్పెరినవిర్కుమ్ క్రమమాక త్తన్నడైయే విళైయప్పోవతై అపేక్షిప్పతేన ?"

ఆళ్వాన్ :—"అమ్మా! ఎప్పోతు అన్దభక్తి ముతిరప్పోకిఱతెన్ఱు నాన్ ఎతిర్పార్త్తిరుక్కవుమ్ అతువరై తరిత్తిరుక్కవుమ్ శక్తనల్లేన్ ; ఉన్నై నన్ఱుపణిన్ద ఎన్నై ఇప్పోతే అన్దరఙ్గకైఙ్కర నాక్కి ప్పణికొణ్డు నుకిఴ్కక్కవేణుమ్ ; అతఱ్కు ఉప్పాక ఉన్నుడైయ కుళిర్న్ద కటాక్షఙ్గళ్ అడియేన్మీతు ప్రసరిక్కవేణుమ్. ఇవ్వళవే అడియేన్ విరుమ్బువతు" ఎన్గిఱార్.

"శ్రీః, దేవి, లక్ష్మి" ఎన్ఱ మూన్ఱు సమ్బోధన పదఙ్గళిల్ ఇరణ్డు పదమ్ విశేషణమాకవుమ్ ఒన్ఱు విశేష్యమాకవుమ్ కొళ్ళక్కడవతు. శొల్లుకిఱవర్ తామొరువరాయిరుక్క "అమీ వయమ్ ......ఈహామహే......స్యామ" ఎన్ఱు పన్మైయాక చ్చొన్నవితు కవిసమ్ప్రదాయమామ్ ; ఆత్మని బహువచనమెన్బర్. "ఇనియామ్ ముఱామై" ఎన్ఱ విడత్తిల్పోల అడియవర్కళైయుమ్ కూట్టికొణ్డు అరుళిచ్చెయ్వతాక క్కొళ్ళుతలుమ్ నన్ఱు.

[భావయ.] 'భవ' ఎన్బతన్ నిజస్వరూపమ్ ; ఉణ్డాక్కు ఎన్ఱపడి. [ప్రగుణయ] ప్రగుణనమావతు పెరుకచ్చెయ్తల్. [భనయ.] 'భది - కల్యాణే' ఎన్ఱ ధాతువిల్ నిష్పన్నమాకైయాల్, కల్యాణమాక్కవేణుమెన్గై. భక్తియై క్కల్యాణమాక్కుకైయావతు అతనుడైయ పరిపాకఙ్గళైయెల్లామ్ అడైన్దతాక చ్చెయ్తల్ ; పరమభక్తి యళవాక వళర్క్కై. ఆక ఇన్ద శ్లోకత్తాల్ * ఇరాప్పకలోతువిత్తెన్నై ప్పయిఱ్ఱిప్పణి శెయ్యక్కొళ్ళవేణుమ్ ;

* మయర్వఱ మతినలముగుళ వేణుమ్; * ఎనై్న త్తీమనమ్ కెడుత్తు మగువిత్తొళ్ళుమ్ మనమే తర వేణుమ్; * తొణ్డరోర్ కట్కుళిచ్చోతి వాయ్ తిఅన్దుఁ తానుమైక్కణ్ణాళాల్ నోక్క వేణుమ్; * ఉన్ఱనైకన్ద పణి శెయ్తు ఉనపాతమ్ పెఱ్ఱనాక వేణుమెన్ఱు ప్రార్థిత్తారాయ్త్తు.

[ఇమం జనమ్] 'అహమ్' ఎన్ఱు ఉత్తమపురుషనాక చ్చొల్ల వేణుమిడత్తు 'అయంజనః' ఎన్ఱు ప్రథమపురుషనాక చ్చొల్లుతల్ ఒరువకైక్కవిమర్యాదైయామ్. నైచ్యానుసన్ధాన వకైయిల్ ఇతు ఒరు శాఫై. నాఙ్ ఎన్నామల్ అడియేఙ్ ఎన్బతఱ్కు మేఱ్పట్ట శొల్ ఇతు. [వయం లక్ష్యాంస్యాము] ఎన్ఱతు "వేదాః ప్రమాణ" మితివత్. [కటాక్షవీచివిసృతేః] కృపాసాగరమాన తిరుక్కణ్ణిలిరున్దు కటాక్షమాకిఱ అలైవరిశైకళ్ పరవప్పుక్కాల్ అత్తివలైకళ్ విళుమిడమ్ అడియేనాక వేణుమెన్నై [అమీ] కటాక్షమ్ పెఱామల్ తువణ్డుకిడక్కిఱ నిలైమైయై * ఏహి పశ్య శరీరాణి ఎన్ఱుడియే తమ్ ఉడమ్బైత్తొట్టు క్కాట్టుకిఱపడి. ... (౨)

శ్లో॥ స్తోత్రంనామ కిమామనన్తి కవయో యద్యన్యదీయాఙ్ గుణాఙ్
అన్యత్ర త్వసతోఽధిరోప్య ఫణితిస్సా తర్హి వన్ధ్యా త్వయి ।
సమ్యక్సత్య గుణాభివర్ణనమథో బ్రూయుః, కథం తాదృశీ
వాగ్వాచస్పతినాపి శక్యరచనా త్వత్సద్గుణార్ణోనిధౌ ॥ 3॥

పదవురై.

(హే శ్రీదేవి!)=పిరాట్టియే!
కవయః=పణ్డితర్కళ్
కిం నామ=ఎతై
స్తోత్రమామనన్తి = స్తోత్రమాక చ్చొల్లుకిఱార్కళ్? [స్తోత్ర శబ్దార్థత్తై ఎన్నవెన్ఱు నిష్కర్షిక్కిఱార్కళ్?]

అసతః = (స్తుతిక్కత్తక్కవ నిడత్తిల్) ఇల్లాతవైకళాయుమ్
అన్యదీయాఙ్ = పిఱరిడత్తిలుళ్ళవైయాయుమిరుక్కిఱ
గుణాఙ్=గుణఙ్గళై

అన్యత్ర = వేఱోరువిడత్తిల్ [స్తుతిక్క-త్తక్కవనిడత్తిల్]
అధిరోప్య=ఏఱిట్టు
ఫణితిః=శొల్లాతానతు
స్తోత్రం యదితు=స్తోత్రశబ్దార్థమానాల్
తహి=అన్దపక్షత్తిల్ [ఇల్లాతగుణఙ్గళై ఇరుప్పతాక ఏఱిట్టు ప్పుకళ్వతు స్తోత్రమ్ ఎన్నుమ్పక్షత్తిల్]
సా ఫణితిః=అచ్చొల్లానతు
త్వయి=ఉన్ విషయత్తిల్
విఫలా = వ్యర్థమామ్ ; [అప్పడిప్పట్ట స్తోత్రమ్ ఉన్నళవిల్ పణ్ణముడియాతు.]
అథో=అథవా (అల్లతు)
సమ్యక్ సత్యగుణాభి } ఉళ్ళ గుణఙ్గళై
వర్ణనం స్తోత్రం } ఉళ్ళపడి వర్ణి
బ్రూయుయది. } ప్పతై స్తోత్రశబ్దా
[ర్థమాక చ్చొల్లువార్కళాకిల్

త్వత్స్వగుణ- } ఉన్ కల్యాణ గుణఙ్గళా
అర్ణోనిధౌ } కియకడలిల్ [కడల్పోల్ అపారమాయుళ్ళ ఉనతు కల్యాణగుణఙ్గళైప్పఱ్ఱి]
తద్వశీ వాక్ = అప్పడిప్పట్ట శొల్లానతు [ఉళ్ళతై ఉళ్ళపడి శొల్వతానతు]
వాచస్పతినాపి = వాక్కుక్కు వల్లవనాన బృహస్పతియాలుమ్
శక్యరచనా కథమ్=సాధ్యమాన శేర్క్కైయై యుడైయతాక ఎప్పడి ఆకుమ్? [ఉన్నుడైయ గుణఙ్గళై ఉళ్ళపడి: ణిక్కై అ వాక్కానతు బృహస్పతియాలుమ్ కవనమ్పణ్ణముడియాతపోతు, ఎన్నాల్ ముడియుమెన్బతఱ్కు ప్రసక్తి ఏతు? ఎన్నపడి.]

[స్తోత్రమిత్యాది] సమ్బోధనమ్ కీళ్ శ్లోకత్తిలిరున్తు వరువిత్తుక్కొణ్డతు. పిరాట్టియైనోక్కి "ఉన్నై నాన్ స్తుతిక్క విరుమ్బువతే అసమ్బద్ధమాన విషయమ్" ఎన్బతై ఒరు చమత్కారమాక అరుళిచ్చెయ్కిఱారిల్. "త్వాం స్తోతుమీహామహే" ఎన్ఱు కీళ్ చ్చొన్నేనే ; ఉన్నై స్తుతిప్పతెన్బతు సమ్భావితమాన విషయన్దానా? ఎన్ఱు ఆరాయుమళవిల్ అతు సర్వాత్మనా అసమ్భావితమాక త్తోన్ఱుకిన్ఱతెన్ఱు ఉపపాదిక్కిఱార్. లోకత్తిల్ ఒరువనై ఒరువన్ స్తోత్రమ్పణ్ణుకిఱానే, అన్ద స్తోత్రమానతు ఎన్న? ఎన్ఱు విమర్శిప్పోమ్ ; విమర్శత్తాల్ స్తోత్రశబ్దార్థమ్ ఇరణ్డు వకైయాకత్తేఱుమ్ ; ఒరువనిడత్తిల్ ఇల్లాతగుణఙ్గళై వేఱిడత్తిలిరున్దు కొణర్న్దు ఏఱిట్టు

ప్పోకఴ్వన్తై స్తోత్రశబ్దార్థమాకి కూట్టుకిఱపడియ్ ఒన్ఱు:
యథా=ధాన్యార్థియాన ఒరు యాచకన్ ఒరు మొట్టైత్తలైయనై
ప్పోకఴ్వేణ్డి "కున్తలశ్రీకరే! కున్తలశ్రీకరే!!" ఎన్ఱు కూఱువతామ్
ఇప్పడిప్పట్ట స్తోత్రత్తుక్కు ప్పిరాట్టియిడత్తిల్ ప్రసక్తియిల్లై; ఇవ
ళిడత్తిల్ గుణమిల్లామైయుమ్ వేఱిడత్తిలిరున్ద గుణఙ్గళై క్కొణ్డువన్దు
ఇవళిడత్తిల్ ఏఱిడుకైయుమ్ అతితరామ్ అసమ్భావితమాకైయాలే.
ఇని మత్ఱొరువకైయాకవుమ్ స్తోత్రశబ్దార్థత్తై నిర్వచిప్పతుణ్డు;
అతావతు - ఒరువనిడత్తిలుళ్ళ గుణఙ్గళై ఉళ్ళపడిశొల్లి ప్పోకఴ్వ
తామ్. అప్పడిప్పట్ట స్తోత్రముమ్ పిరాట్టియిడత్తిల్ అసాధ్యమ్;
పిరాట్టియిన్ గుణగణఙ్గళ్ ఒరు కడల్పోన్ఱిరుత్తలాల్ అవత్ఱిల్
ఏకదేశత్తై బృహస్పతియాలుమ్ వర్ణిక్క అరితు ఎన్ఱు సిద్ధమాన
పిన్బు మత్ఱైయోరాల్ అన్ద గుణఙ్గళై ఒన్ఱువిడామల్ ఉళ్ళపడి
వర్ణిక్క ముడియాతెన్నుమిడమ్ కైముతికన్యాయ సిద్ధమాకై
యాల్. ఆకవే, ఇరణ్డువకైయాన స్తోత్రఙ్గళిల్ ఒన్ఱుక్కుమ్ పిరాట్టి
పక్కల్ అవకాశమిల్లైయెన్ఱు శొల్లుకిఱ ఇమ్ముకత్తాల్ 'అసాధ్య
మాన శ్రీస్తవత్తిల్ నాన్ ఇఴిఙ్గువతు అతిసాహసమ్; అతి చాపల
కృత్యమ్' ఎన్ఱు నైచ్యానుసన్ధానమ్ శెయ్తుకొణ్డారాయిత్తు.

[నామ.] ప్రసిద్ధ్యర్థకమవ్యయమ్; వాక్యాలఙ్కారము
మామ్. [శక్యరచనా] శక్యా రచనా యస్యాస్సా [అర్ణోనిధౌ.]
అర్ణశ్శబ్దమ్ జలపర్యాయమ్. ... ... (3)

శ్లో॥ యే వాచాం మనసాం చ సఙ్గ్రహతయా ఖ్యాతా గుణాస్తావకాః
తానేవ ప్రతి సామ్బుజిహ్వాముదితా హైమా నామికా భారతీ।
హాస్యం తత్తు నమన్మహే, నహి చకోర్యేకాऽఖిలాం చన్ద్రికాం
నాలం పాతుమితి ప్రగృహ్య రసనామాసీత సత్యాం తృషి॥ ౪॥

పదవురై.

(హే శ్రీదేవి !)=పెరాయ్పిరాట్టి !
తావకాః=ఉన్నుడైయవైయాన
యే గుణాః=ఎన్దగుణఙ్గళ్
వాచాం మనసాంచ దుర్గ్రహతయా ఖ్యాతాః } వాక్కుక్కుమ్ మనస్సుక్కుమ్ ఎట్టాతవైకళాక ప్రసిద్ధిపెఱ్ఱిరుక్కిన్ఱనవో,
తాః ప్రత్యవ=అన్దగుణఙ్గళైక్కుఱిత్తే
మామికా భారతీ=ఎనతు వాక్కానతు
సామ్బుజిహ్వాం (యథా రస మూఢేవ తథా) ఉదితా. } నాక్కుడు [కూడక్కిళర్న్దతు; [ప్రవర్త్తిత్తువిట్టతు.]
హైహా ! = (మకిళ్చ్చిక్కుఱిప్పు)
తత్తు=అప్పడివాక్కు ప్రవర్త్తిత్తతై
హాస్యమ్=పరిహసిక్కక్కూడియతాక

న మన్మహే=(అడియోమ్) నినైక్కిన్ఱిలోమ్. (ఏనెన్ఱాల్?)
చకోరీ=చకోరపక్షియిన్ పేడైయానతు
‘అఖిలాం చన్ద్రికాం ఏకా (అహం) పాతుం అలం నాస్మి’ ఇతి } “నిలాముళువతైయుమ్ నానొరుత్తియే ఉణ్ణవల్లేనల్లేన్” ఎన్ఱు నినైత్తు,
తృషి సత్యామ్=దాహముళ్ళవళవిల్
రసనామ్=(తన్నుడైయ విడాయ్పోఙ్గియ) నాక్కై
ప్రగృహ్య=ముడక్కిక్కొణ్డు [ఉళ్ళేఅడక్కిక్కొణ్డు]
నాసీత హి=వెఱుమనిరుక్కమాట్టాతన్ఱో. (అతుపోల్ అడియేనుమ్ వెఱుమ నిరుక్కమాట్టేనెన్నై)

[యేవాచామిత్యాది.] వాయ్కొణ్డు శొల్లువతఱ్కుమ్ నెఞ్జాల్ నినైప్పతఱ్కుమ్ ముడియాతవైయెన్ఱు ప్రసిద్ధిపెఱ్ఱుళ్ళ ఉన్ఱన్ గుణఙ్గళై ప్పేశప్పుకుకిఱ ఎన్నుడైయ నావిల్ జలమూఱుకిన్ఱతు; వాక్కు వెళిక్కిళమ్బుకిన్ఱతు. ఆనాల్ అశక్యమానవిషయత్తిల్ ముయఱ్చి శెయ్కిఱవితు పరిహాస్యమెన్ఱు శిలర్ నినైక్కక్కూడుమ్; నాన్ ఇతై ప్పరిహాసాస్పదమాక నినైక్కమాట్టేన్; ఏనెన్ఱాల్, నిలావైప్పరుకి జీవిక్కవేణ్డియ చకోరపక్షియానతు ఇన్దనిలాముళువతైయుమ్ నమ్మొరువరాల్ పరుకిముడియాతెన్ఱు నినైత్తు తన్ దాహత్తై త్తీర్త్తుక్కొళ్వతఱ్కాక అన్ద నిలావిల్ వేణ్డియ అళవై ప్పరుకామల్ నాక్కైచ్చురుక్కిక్కొణ్డు నిఱ్కమాట్టాతు;

అతుపోల్ నానుమ్ ఉన్ కల్యాణగుణఙ్గళై ముழுతుమ్ వణ్ఱత్తనుభ విక్కముడియాతెన్ఱు కైవాఙ్గినిఱ్కమాట్టేన్ ; ఎన్నాల్ కూడుమాన అళవుమ్ నాన్ పణ్ణక్కడవ ముయఱ్చియుమ్ ఉచితమేయెన్ఱు పరిహారానాప్పదస్కానికళ్ తిట్టాక్కినారాన్. ఇతనాల్ ఉళ్ళ అంశఙ్గళిల్ యావచ్ఛక్యమ్ పణ్ణప్పడుమ్ స్తోత్రమాకుమెన్ఱతాయిత్తు

[సామ్యజిహ్వామ్.] "అణ్ణకుఱ్ఱముముడిమెన్నాప్పదికే."
[తత్] సామాన్యేన పుంసకమ్. ... ... (౪)

శ్లో॥ క్షోదీయానపి దుష్టబుద్ధిరపి నిస్స్నేహోప్యనీహోపి తే
కీర్తిం దేవి! లిహన్నహం నచ బిభేమ్యజ్ఞో నజిహ్రేమిచ ।
దుష్యేత్సాతు నతావతా నహి శునా లీఢాపి భాగీరథీ
దుష్యేత్, శ్వాపి నలజ్జతే నచబిభేత్యార్తస్తు శామ్యేచ్ఛునః॥౫॥

పదవురై.

హే దేవి!=వారాయ్ పిరాట్టీ!
అజ్ఞః అహమ్=ఒన్ఱుమఱియాత అడియేన్
క్షోదీయానపి=మికవుమ్ నీచనాయినుమ్
దుష్టబుద్ధిరపి=కెట్టబుద్ధియై యుడైయేనా యినుమ్
నిస్స్నేహోపి=అన్పు ఇల్లాతవనాయినుమ్
అనీహోపి= ఒరువితమాన నల్ల ముయఱ్చియుమిల్లాతవనాయినుమ్
తే = ఉన్నుడైయ
కీర్తిమ్ = కీర్తియై
లిహన్=(స్తోత్రముఖత్తాలే) వాయ్ కొణ్డు అనుభవియానిన్ఱవనాయ్
నచ బిభేమి =అఞ్జువతుమిల్లై ;
న జిహ్రేమి చ=వెట్కప్పడువతుమిల్లై.
సాక్షీర్తిస్తు=(ఎన్నాల్ పణ్ణక్కప్పడుకిఱ) అన్దక్కీర్తియోవెన్నాల్
తావతా=అవ్వళవాల్ [అల్పనాన ఎన్ వాక్కిల్ నుழைన్దు పుఱప్పట్ట మాత్రత్తాల్]
నదుష్యేత్ =కెట్టుప్పోయ్ విడాతు ;
(ఎప్పడిప్పోలవెన్నాల్ ;)
భాగీరథీ = (స్వతః పరిశుద్ధమాన) గఙ్గా తీర్థమానతు
శునా=నాయినాల్
లీఢాపి=నక్కప్పట్టాలుమ్
నహిదుష్యేత్ =కెట్టుప్పోయ్ విడాతన్ఱో ;

క్వాపి = (గంగాతీర్థత్తై నక్కిన అన్ద) నాయుమ్
నలజ్జతే=వెట్కప్పడుకిఱతిల్లై ;
నబిభేతిచ=భయప్పడువతుమిల్లై ;
శునః=(అన్ద) నాయినుడైయ
ఆర్తిః స్తు=దాహమోవెన్ఱాల్
గామ్యేత్ =(గఙ్గాతీర్థ పానత్తినాల్) తణిన్దువిడుమ్

[క్షోదీయానిత్యాది.] అతిక్షుద్రనాన ఒరుమనుష్యన్ సహోత్కృష్టనాన ఒరువనై స్తోత్రమ్పణ్ణప్పుకువతు లజ్జాభయఙ్గళుక్కు ఆస్పదమాక లోకత్తిల్ కాణప్పడానిన్ఱతు. అన్ఱియుమ్, దేవర్కళుక్కు శేషమాన పురోడాశత్తై నాయ్ స్పర్శిత్తాల్ అన్దపురోడాశమ్ దుష్టమాకిఱాప్పోలే, ఉత్తమపురుషర్కళై నీచజనమ్ స్తోత్రముఖత్తాలే వాయ్కొణ్డు స్పర్శిత్తాల్ అన్ద ఉత్తమపురుషర్కళుక్కుక్కేడు తివిళైయక్కూడుమన్ఱో ? ఆనపిన్పు, అతిక్షుద్రరాన నీర్ సర్వోత్కృష్టైయానపిరాట్టియై లజ్జాభయఙ్గళిన్ఱిక్కే స్తుతిక్కప్పుకున్దు ఇతనాల్ అప్పిరాట్టిక్కు ప్పొల్లాఙ్గువిళైక్క నినైత్తువిట్టీరే! ఇతు ఉమక్కుత్తకుమో ? తకాతు కాణుమ్ ; ఆకైయాల్ ఇనియావతు లజ్జాభయఙ్గళై మేఱ్కొణ్డు స్తోత్రత్తిల్ నిన్ఱుమ్ పిఱ్కాలిత్తీరాకిల్ ఇరణ్డుతలైయుమ్ నిరవద్యమాకుమ్ ఎన్ఱు - ఆళ్వానైనోక్కి శిలర్ శొల్లువతాకక్కొణ్డు ఇన్దశ్లోకమ్ ప్రవృత్తమాకిఱతు. నాన్ లజ్జైప్పడవుమ్ భయప్పడవుమ్ కారణమిల్లై; ఎన్నుడైయస్తోత్రత్తాల్ పిరాట్టిక్కు అవద్యలేశముముణ్డాకాతెన్ఱు సదృష్టాన్తమాక అరుళిచ్చెయ్కిఱార్. నాన్ అతిక్షుద్రనాయ్ దుష్టబుద్ధియైయుడైయనాయ్ ఈరనెఞ్జు ఇల్లాతవనాయ్, “కళ్ళత్తే నానుమ్ తొణ్డాయ్ త్తొణ్డుక్కే కోలమ్ పూణ్డు” ఎన్నపడి కపటమాకవాకిలుమ్ శిలకైఙ్కర్య వేషఙ్గళైప్పూణలామే-అప్పడిప్పట్ట చేష్టితముమిల్లాతవనాయ్ ఇవ్వాఱాకకళాలే అత్యన్తగర్హణీయనాయిరున్దేనాకిలుమ్, పిరాట్టీ! ఉన్నుడైయ తిరు

కల్యాణగుణఙ్గళై నిర్భయనాకవుమ్ నిర్లజ్జనాకవుమ్ స్తుతిక్క ఇఴిన్దువిట్టేన్ ; ఇప్పడి సర్వాత్మనా అనర్హనాకియ అడియేన్ ఉన్నుడైయ కీర్త్తియై ప్పేశ ఇఴిన్దువిట్టవళవాల్ అన్దకీర్త్తిక్కు ఏతాకిలుమ్ అవద్యమ్ విళైన్దిడుమేయెన్ఱు పార్క్కిఱాయో? ఒరు అవద్యముమ్ విళైయాదు. ఇదు ఎప్పడిపోలవెన్నిల్ ; నాయ్ ఎన్బదు పరమనిశ్రేష్ఠనాన తౌరుజన్ను ; అదు తన్ విడాయిన్ మిగుతియినాల్ గఙ్గాతీర్త్తత్తై ప్పరుకుకిన్ఱదు ; అప్పుఴి పరుకుమ్బోదు "ఐయో! పరమపుణ్యతీర్త్తత్తై నామ్ స్పర్శిక్కలామా?" ఎన్ఱు అదు అఞ్జువదుమిల్లై, వెట్కప్పడువదుమిల్లై ; అన్దనాయినుడైయ విడాయో తీర్న్దు విడుకిఱదు. అప్పియుమ్. అన్దతీర్త్తముమ్ శునకస్పర్శత్తాల్ కెడువదుమిల్లైయన్ఱో? అదుపోలవామెన్గిఱార్.

ఇవనాల్ పిరాట్టియిన్ గుణగణఙ్గళ్ గఙ్గాప్రవాహమ్బోల్ అపరిమేయమాయుమ్ స్వతశ్శుద్ధమాయుముళ్ళవై ఎన్బదు విళఙ్గువతుడన్ ఆళ్వానుడైయ ఎల్లైకడన్ద నైచ్యానుసన్ధాన పరమకాష్ఠైయుమ్ నన్గువిళఙ్గుమ్ ఇన్ద శ్లోకార్త్తమ్ శ్రీవైకుణ్ఠస్తవత్తిలుమ్ "జానన్నపి హాకిలమానుసప్తపిష్ణుః విష్ణోః పదప్రణయినీం గిర మాద్రియేఽహమ్ । నశ్వావలీఢమపి తీర్థమతీర్థమాహుః నోదన్యతాపి చ శునాకిల లజ్జనీయమ్ ॥" ఎన్గిఱ శ్లోకత్తిల్ సఙ్గ్రహేణ అరుళిచ్చెయ్యాప్పట్టుళ్ళమై కాణ్గ.

[లిహన్] పిరాట్టియిన్ కీర్త్తియై గఙ్గైయాకవుమ్ తన్నై శునకమాకవుమ్ అనుసన్ధిత్తమైక్కుచ్చేర "లిహన్" ఎన్గిఱార్. లిహధాతువుక్కు నక్కుతల్ ఎన్ఱు పొరుళాయినుమ్, ఇఙ్గు, వాచావర్ణనత్తిలేనోక్కు.

అత్యన్తం క్షుద్రః - క్షోదీయాన్. [అనీహః] 'ఈహ - చేష్టాయామ్' ఎన్గిఱ ధాతువిలిరున్దు పిఱన్ద ఈహాశబ్దమ్ చేష్టావాచియాయ్, ఇఙ్గు కైఙ్కర్యత్తై చ్చొల్లుకిఱతు. అన్ఱిక్కే, "ఇచ్ఛా కాఙ్క్షా స్పృహేహా తృడ్వాఞ్ఛా లిప్సా మనోరథః" ఎన్ఱ నామలిఙ్గానుశాసనత్తిన్ పడి ఈహాశబ్దమ్ ఇచ్ఛావాచియుమాకైయాలే 'అనీహః' ఎన్బతఱ్కు రుచియిల్లాతవనెన్ఱుమ్ పొరుళామ్ ... (౭)

శ్లో॥ ఐశ్వర్యం మహదేవ వాఽల్పమథవా దృశ్యేత పుంసాం హి యత్
తల్లక్ష్మ్యాస్సముదీక్షణాత్తవ యతస్సార్వత్రికం వర్తతే ।
తేనైతేన న విస్మయేమహి జగన్నాథోఽపి నారాయణః
ధన్యం మన్యత ఈక్షణాత్తవ యతః స్వాత్మానమాత్మేశ్వరః॥౮॥

పదవురై.

(హే దేవి! —)=వారాయ్ పిరాట్టీ!
పుంసామ్=మనుష్యర్ కళుక్కు
సార్వత్రికమ్=(ఇవ్వులకమ్ మేలులకమ్ ముతలియ) ఎల్లావిడఙ్గళిలుమ్ కాణక్కిడైక్కిఱ
యత్ ఐశ్వర్యమ్=యాతొరు విభవమానతు
మహదేవ వా=పెరితాకవో
అథవా అల్పమ్=అల్లతు స్వల్పమాకవో
దృశ్యేత=కాణప్పడుమో,
తత్=అన్దవిభవమానతు
లక్ష్మ్యాః తవ=లక్ష్మియాకియ ఉన్నుడైయ
యతః సముదీక్షణాత్=యాతొరు కటాక్షవిశేషత్తాలే
వర్తతే=విళైకిన్ఱతో,
తేనైతేన=అన్దఇన్ద కటాక్షత్తినాల్
[కటాక్షవిషయత్తిలే ఎన్ఱపడి.]

న విస్మయేమహి=ఆశ్చర్యప్పడమాట్టోమ్.
యతః=ఏనెన్ఱాల్ ;
జగన్నాథః = ఉలకఙ్గళుక్కెల్లామ్ తలైవనాయుమ్
ఆత్మేశ్వరః=తనక్కుత్ తానే ఈశ్వరనాయుముళ్ళ
నారాయణోఽపి = శ్రీమన్నారాయణనుమ్ కూడ
తవ=ఉన్నుడైయ
ఈక్షణాత్=కటాక్షమ్ పెఱువతనాల్
స్వాత్మానమ్=తన్నై
ధన్యమ్=కృతార్థనాక
మన్యతే=నినైక్కిఱానిఱే.
[ఆకైయాల్ ఆశ్చర్యప్పడక్కారణమిల్లైయెన్నై.]

[ఐశ్వర్యం మహదిత్యాది.] ఆకి ఇవ్వళవుమ్ కీళ్ ఐన్దు శ్లోక
జ్ఞళుమ్ స్తోత్రోపోద్ఘాతమాయ్ ఇనిమేల్ స్తోత్రారమ్భమాయ్ చ్చెల్లు
కిఱతు.

ఐశ్వర్యమానతు ఐహికముమ్ ఆముష్మికముమాయ్ ఇరణ్డు
పడి ప్పట్టిరుక్కుమ్ ఇహలోకత్తిల్ ధనధాన్యసమ్పత్సమృద్ధరా యి
రుక్కుమిరుప్పు ఐహికైశ్వర్యమామ్; స్వర్గాది పరమపదాన్తమాన
ఉపరితనలోకజ్ఞళిల్ వీఱుపెఱ్ఱిరుక్కుమిరుప్పు ఆముష్మికైశ్వర్య
మామ్. ఇవ్విరువకైప్పట్ట ఐశ్వర్యముమ్ గురులఘుభేదేన పునర్ద్వి
విధమామ్. ఇహలోకత్తిల్ గ్రామాధికారియా యిరుక్కుమిరుప్పు
లఘువాన ఐశ్వర్యమామ్; చక్రవర్త్తియా యిరుక్కుమిరుప్పు గురు
వాన ఐశ్వర్యమామ్. ఊర్ధ్వలోకజ్ఞళిల్ ఇన్ద్రనాయిరుక్కుమిరుప్పు
లఘువాన ఐశ్వర్యమామ్; 'శైన్ఱాల్ కుడైయామ్" ఇత్యాదిప్పడి
* అశేషదాస్యైకరతియా యిరుక్కుమిరుప్పు గురువాన ఐశ్వర్య
మామ్. ఇప్పడిప్పట్ట సకలవిధైశ్వర్యజ్ఞళుమ్, మహాలక్ష్మియే! ఉన్ను
డైయ కటాక్షత్తిన్ పయనాక విశేషిత్తన ఎన్గిఱ ఇవ్విషయత్తై క్కేళ్వి
ప్పట్టపులర్ ఆశ్చర్యప్పడువర్కళ్; ఆనాల్ నాన్ ఇవ్విషయత్తిల్
స్వల్పముమ్ ఆశ్చర్యప్పడువేనల్లేన్. ఏనెన్ఱాల్, "పతిం విశ్వస్యాత్మే
శ్వరమ్" ఇత్యాది శ్రుతిశతజ్ఞళాలే సిస్సమాభ్యధికనాక ఓతప్పట్టుళ్ళ
సాక్షాత్సర్వేశ్వరనుమ్, "నామ్ లక్ష్మీకటాక్షత్తుక్కు ప్పాత్రమాక
ప్పెఱ్ఱపడియాల్ తాన్ ధన్యరానోమ్!" ఎన్ఱు నినైప్పిడానిఱ్కై
యాలే, ఓస్తాన సర్వేశ్వరనైయే ధన్యనాక్కవల్ల ఉన్నుడైయకటా
క్షమ్ ఇవ్వురుకుళ్ళ చేతనవర్గజ్ఞళుక్కు ఐశ్వర్యహేతువాకిఱ వితు
ఆశ్చర్యపదమన్ఱే ఎన్గిఱార్. ఇతనాల్ లక్ష్మీకటాక్షమ్ ఎమ్బెరుమా
నుక్కుమ్ ప్రార్థనీయమెన్ఱు తాయ్త్తు.

[విస్మయేమహి] విధిలిఙుత్తమపురుష బహువచనరూపమ్. "స్వాత్మానమ్" ఎన్గిఱతు - తన్నుడైయ దివ్యాత్మస్వరూపత్తైయాక్కవుమామ్, దివ్యమఙ్గళవిగ్రహత్తైయాక్కవుమామ్. ... (౬)

శ్లో॥ ఐశ్వర్యం యదశేషపుంసి యదిదం సౌన్దర్యలావణ్యయోః
రూపం యచ్చహి మఙ్గళం కిమపి యల్లోకే సదిత్యుచ్యతే ।
తత్సర్వం త్వదధీనమేవ యదతః శ్రీరిత్యభేదేన వా
యద్వా శ్రీమదితీదృశేన వచసా దేవి! ప్రథామశ్నుతే ॥ ౮॥

పదవురై.

హే దేవి!=వారాయ్ పిరాట్టీ!
అశేషపుంసి=సమస్తచేతనర్కళిడత్తిలుమ్
యత్ ఐశ్వర్యమ్ (అస్తి) } యాతొరు ఐశ్వర్యముళ్ళతో,
సౌన్దర్యలావణ్యయోః యదిదం రూపమ్ } అవయవశోభైయాకిఱ సౌన్దర్యమెన్న, సముదాయశోభైయాకిఱ లావణ్యమెన్న ఇవఱ్ఱిన్ ఉరువమ్ యాతొన్ఱు ఉళతో,
లోకే=లోకత్తిల్
యచ్చహి మఙ్గళమ్=మఙ్గళకరమెన్ఱు పేర్ పెఱ్ఱతు యాతొన్ఱు ఉణ్డో,
యత్ కిమపి సత్ ఇత్యుచ్యతే } యాతొన్ఱు 'నల్లతు' ఎన్ఱు శొల్లప్పడుకిఱతో,

తత్సర్వమ్=అన్ద ఐశ్వర్యముతలియవై యెల్లామ్
యత్=యాతొరు కారణత్తాలే
త్వదధీనమేవ=ఉన్ ఆధీనత్తిల్ అడఙ్గియతాకవే యిరుక్కిఱతో,
అతః=ఇక్కారణత్తినాల్,
(తత్సర్వమ్)=అతెల్లామ్
శ్రీః ఇతి అభేదేనవా } శ్రీ ఎన్ఱు అభేదమాకవో [-శ్రీ ఎన్నుమ్ శొల్లాలేయో]
యద్వా=అల్లతు
శ్రీమత్ ఇతి ఈదృశేన వచసా } శ్రీయై యుడైయతు ఎన్గిఱ శొల్లాలేయో
ప్రథామ్=ప్రసిద్ధియై
అశ్నుతే=అడైకిన్ఱతు.

[ఐశ్వర్యం యదిత్యాది.] ఉలకత్తిల్ అవ్వవస్తుక్కళ్ మేన్మై పెఱ్ఱిరుప్పతుమ్ అఴకుపెఱ్ఱిరుప్పతుమ్ నన్మై పెఱ్ఱిరుప్పతుమెల్లామ్ లక్ష్మీసమ్బన్ధనిబన్ధనమెన్గిఱార్. ఐశ్వర్యమావతు -'ఈశ్వ

రస్యభావః' ఎన్ఱాయ్, ఒన్ఱుక్కు క్కూడవనాయిరుక్కై. ఇప్పడిప్పట్ట ఐశ్వర్యమ్ క్షుద్రపిపీలికాప్రభృతి బ్రహ్మపర్యన్తమాక అనైవరిడత్తిలుమ్ ఉణ్డు. శిఱ్ఱెఱుమ్బుక్కు మేల్పట్టతు మక్షికై; మక్షికైక్కు మేల్పట్టతు మధుకరమ్ - ఎన్ఱిప్పడి ఒన్ఱుక్కొన్ఱు మేల్పట్ట ఉయిర్కళ్ ఉణ్డాకైయాలే ఒవ్వొరు ఆత్మావుక్కుమ్ ఒవ్వొరువకైయాన ఐశ్వర్యముణ్డిఱే. [సౌన్దర్యలావణ్యయోః] శిలవస్తుక్కళ్ అవయవన్దోఱుమ్ అఴకుడైత్తాయిరుక్కుమ్; అజ్ఞనన్ఱియే శిలవస్తుక్కళ్ ప్రత్యేకావయవశోభైయఱ్ఱిరున్దాలుమ్ అవయవసముదాయత్తిలే ఒరు విలక్షణమాన శోభైయైయుడైత్తాయిరుక్కుమ్. ఆక ఇప్పడి శిలవస్తుక్కళ్ సౌన్దర్యశాలికళాయుమ్ శిలవస్తుక్కళ్ లావణ్యశాలికళాయుమిరుప్పతుమ్. [యచ్చహిమఙ్గళమ్.] మఞ్జళ్, పుష్పమ్, దీపమ్ ముతలియ శిలవస్తుక్కళ్ మఙ్గళకరఙ్గళాక ప్రసిద్ధిపెఱ్ఱిరుక్కుమ్; ఇతువుమ్. [యత్కిమపి సదిత్యుచ్యతే] అఴకియ వస్తుక్కళాయుమ్ మఙ్గళవస్తుక్కళాయుమ్ ఇల్లాతొఴిన్దాలుమ్ శిలవస్తుక్కళ్ 'నల్ల పొరుళ్కళ్' ఎన్ఱు శొల్లప్పడానిఱ్కుమ్; తిరుమణ్కతిర్ ముతలానవై. ఆకవిప్పడి అవ్వొవస్తుక్కళ్ శీర్మైపెఱ్ఱిరుప్పతెల్లామ్ లక్ష్మీసమ్బన్ధ నిబన్ధనమానపడియాల్ తాన్ శిలవస్తుక్కళ్ సాక్షాల్లక్ష్మీవాచకశబ్దత్తాలుమ్, శిలవస్తుక్కళ్ లక్ష్మీ విశిష్టవాచకశబ్దత్తాలుమ్ వ్యవహరిక్కప్పడుకిన్ఱన. తిరువిళక్కు, తిరుమాలికై, తిరుమలై, తిరుమేని ముతలియ వ్యవహారఙ్గళ్ "శ్రీరిత్యభేదేన ప్రథామశ్నుతే" ఎన్బతఱ్కు ఉదాహరణమాకవుమ్; శ్రీమదనన్తసరస్, శ్రీమద్వానాద్రి, ఇత్యాదివ్యవహారఙ్గళ్ "శ్రీమదితీదృశేనవచసా ప్రథామశ్నుతే" ఎన్బతఱ్కు ఉదాహరణమాకవుమ్ కొళ్ళత్తకుమ్. "లౌకిక సకలచేతనగత - ఐశ్వర్యసౌన్దర్య లావణ్యమఙ్గళసదాది శబ్దవాచ్యానాం

శ్రీశబ్దేన శ్రీమచ్ఛబ్దేనవా వాచ్యత్వం త్వత్కటాక్షాయత్తత్వనిబన్ధనమితి నిష్కృష్టార్థః.” ఎన్ఱ సంస్కృతవ్యాఖ్యాన వాక్యమ్ ఇఙ్గు అనుసన్ధేయమ్. ... ... (౨)

శ్లో॥ దేవి! త్వన్మహిమావధిర్న హరిణా నాపి త్వయా జ్ఞాయతే
యద్యప్యేవమథాపి నైవ యువయోస్సర్వజ్ఞతా హీయతే।
యన్నాస్త్యేవ తదజ్ఞతామనుగుణాం సర్వజ్ఞతాయా విదుః
వ్యోమామ్భోజమిదన్తయా కిల విదన్ భ్రాన్తోయమిత్యుచ్యతే॥౨

పదవురై.

హే దేవి!=వారాయ్ పిరాట్టీ!
త్వన్మహిమావధిః=ఉనతు పెరుమైయిన్ ఎల్లైయానతు
హరిణాపి=ఎమ్బెరుమానాలుమ్
యద్యపి నజ్ఞాయతే=అఱియప్పడుకిఱతిల్లై;
త్వయాపి=ఉన్నాలుమ్
నజ్ఞాయతే=అఱియప్పడుకిఱతిల్లై;
ఏవమథాపి=ఇప్పడి ఒరువరాలు మఱియప్పడాతిరున్దపోతిలుమ్
యువయోః=ఉఙ్గళిరువర్కళుడైయ
సర్వజ్ఞతా=సర్వజ్ఞత్వమిరుదానతు
నైవ హీయతే=కుఱైవుపడుకిఱతేయిల్లై;
[ఏనెన్నాల్;]
యత్=యాతొరువస్తువానతు
నాస్త్యేవ=(ఉలకత్తిల్) అడియోడు కిడైయాతో,
తదజ్ఞతామ్ = అన్ద అసద్వస్తువై అఱిన్దు కొళ్ళామలిరుప్పతై
సర్వజ్ఞతాయాః=సర్వజ్ఞత్వత్తుక్కు
అనుగుణామ్=ఒత్తతాక
విదుః=(వివేకికళ్) అఱికిన్ఱార్కళ్;
వ్యోమామ్భోజమ్=ఆకాశత్తామరైయై
ఇదన్తయా విదన్ = ఉళ్ళతాక [ఇతు ఆకాశత్తామరైప్పూ ఎన్ఱు] అఱికిఱవన్
‘అయం భ్రాన్తః’ ఇతి ఉచ్యతే కిల = ‘ఇవన్ పైత్త్యక్కారన్’ ఎన్ఱు (ఉలకత్తార్) శొల్లప్పడుకిఱానన్ఱో.

[దేవిత్వన్మహిమేత్యాది.] “యస్యాస్తే మహిమానమాత్మన
ఇవ త్వద్వల్లభోపి ప్రభుర్నాలమ్మాతుమియత్తయా నిరవధిం నిత్యా

నుకూలం స్వతః” ఎన్ఱు చతుశ్శ్లోకియిల్ పాదద్వయత్తాలే ఆళవన్దార్ అరుళిచ్చెయ్త అర్థమ్ ఇఙ్గు ప్రథమపాదత్తిల్ సఙ్గృహీతమ్.

పిరాట్టీ! ఉన్ వైభవమానతు ఉన్నాలుమ్ ఉన్నుడైయభర్త్రావాన ఎమ్బెరుమానాలుమ్ ఇవ్వళవెన్ఱు పరిచ్ఛేదిత్తు అఱియప్పడా కిఱతిల్లై. ఆనాల్ ఇతుకొణ్డు ఉఙ్గళుడైయ సర్వజ్ఞత్వత్తుక్కు కొఱ్ఱై శొల్లముడియాతు. సర్వపదార్థత్తుక్కుళ్ళే ఉన్నుడైయ మహిమావధియుమ్ శేర్న్దిరుక్క, అతనై నీఙ్గళ్ అఱియవిల్లైయెన్ఱాల్ సర్వపదార్థత్తిల్ ఏకదేశత్తై అఱియవిల్లైయెన్ఱు ఏఱ్పడుకిఱపడియాల్ సర్వజ్ఞత్వత్తుక్కు ఏన్ భఙ్గమ్‌వారాతెన్నిల్ ;

ఉలకత్తిల్ ఉళ్ళ పదార్థఙ్గళిల్ ఒన్ఱై అఱియాతొழிన్దాల్ అతు సర్వజ్ఞత్వభఞ్జకమాకుమేయన్ఱి అడియోడు ఇల్లాత పదార్థఙ్గళై అఱియాతొழிవతు సర్వజ్ఞత్వ భఞ్జకమాకాతు. ఇల్లాతవస్తుక్కళై ఇల్లాతవైయాకవే అఱిన్దుకొళ్వతు సర్వజ్ఞత్వత్తుక్కు ప్పోరున్దియతేయామ్. ఇల్లాత వస్తుక్కళైయుమ్ తెరిన్దుకొణ్డాల్ తాన్ సర్వజ్ఞత్వమ్ సఙ్గతమాకుమెన్ఱు కొళ్వార్ అఱివిలికళేయావర్. మలడిమకన్, ముయల్‌కొమ్బు, కానల్‌నీర్, ఆకాశమలర్ ఇవైపోన్ఱ ఇల్లాతవస్తుక్కళై ఒరువన్ ఉళ్ళనవాక నినైత్తుక్కొణ్డు,

"ఏష వన్ధ్యాసుతో యాతి శశశృఙ్గధనుర్ధరః ।
మరీచికాఽమ్బుసి స్నాతః ఖపుష్పకృత శేఖరః ॥"

ఎన్ఱు శొన్నాల్, అవన్ భ్రాన్తర్కళిల్ అగ్రేసరనాక ఎణ్ణప్పడువనేయన్ఱి, "ఇవన్ ఇల్లాతవస్తుక్కళైయుమ్ తెరిన్దుకొణ్డిరుప్పతనాల్ విశేషజ్ఞాతా" ఎన్ఱు ఒరువరాలుమ్ పుకழப్పడాన్.

అతుపోల, పిరాట్టీ! ఉన్నుడైయ మహిమైక్కు అవధియెన్నతు ఉలకత్తిల్ సత్తాకక్కాణప్పడుకిన్ఱ ఘటపటాదికళైప్పోల్ వస్తుతః ఉళ్ళతానాల్ అతనై నీఙ్గళ్ అఱియాతతు ఉఙ్గళుక్కు సర్వజ్ఞత్వభఙ్గకమాకుమ్. వాస్తవత్తిల్ ఉన్నుడైయ మహిమైక్కు ఎల్లైయిల్లామైయాల్ 'త్వన్మహిమావధి' ఎన్గిఱ పదార్థమ్ శశశృఙ్గాదికళైప్పోలే అసత్తు. అప్పడి అసత్తానపదార్థత్తై నీఙ్గళ్ తెరిన్దు కొళ్ళామైయావతు - ఉళ్ళతాక అఱియామై. ఇతు యాథాత్మ్యజ్ఞానపర్యాయమాన అజ్ఞానమేయొழియ సర్వజ్ఞత్వభఙ్గకమాన అజ్ఞానమన్ఱు; ఇతు అడిక్కుழఞ్జు సెఱుమ్. ఇన్ద అజ్ఞానత్తైయుమ్ నీఙ్గళ్ బాధకమాకక్కొణ్డు ఇతనైప్పోక్కిక్కొళ్ళ నినైత్తీర్కళాకిల్ —, [అతావతు - త్వన్మహిమావధి ఉణ్డెన్ఱు నినైత్తీర్కళాకిల్] ఉఙ్గళుడైయ సర్వజ్ఞత్వమ్ కులైన్దు 'భ్రాన్తశిఖామణికళ్' ఎన్గిఱ పట్టమే ఫలిక్కుమ్ కిడీర్! ఎన్గిఱార్.

ఆక ఇన్ద శ్లోకత్తుక్కు ప్రధానప్రమేయమ్ - పిరాట్టి ఎల్లైయిల్లాత మహిమైయుడైయవళ్ - ఎన్నుమతనైయాయ్త్తు.

నజానాతీత్యజ్ఞః, తస్య అజ్ఞః - తదజ్ఞః; తస్యభావః, తామ్, తదజ్ఞతామ్. విదుః='విద - జ్ఞానే' ఎన్గిఱ ధాతువిన్ లట్ప్రథమపురుషబహువచనమ్. ఇన్దక్రియైక్కు - 'అఱికిఱార్కళ్' ఎన్ఱు శబ్దార్థమాయినుమ్, 'పెరియోర్కళిన్ కొళ్కై' ఎన్బతు తాత్పర్యార్థమామ్. వ్యోమ్ని, వ్యోమ్నో వా అమ్భోజమ్ - వ్యోమామ్భోజమ్. [ఇదన్తయా.] 'ఇదమో భావః, ఇదన్తా' ఎన్ఱుమ్, 'అస్య భావః, ఇదన్తా' ఎన్ఱుమ్ ఇరణ్డుపడియాక వ్యుత్పత్తిపణ్ణలామ్. వ్యోమామ్భోజత్తై ఇదన్తయా అఱివతావతు - 'ఇదం వ్యోమామ్భో

జమ్' - ఇతు ఆకాశత్తామరై ఎన్ఱు అఱివతామ్. "ఇదమః ప్రత్యక్షగతం సమీపతరవర్తి చైతదో రూపమ్ । అదసస్తు విప్రకృష్టం తదితి పరోక్షే విజానీయాత్" ఎన్గిఱ శాబ్దికకారికై ఇఙ్గు అఱియత్తక్కతు. ... ... ౮.

శ్లో॥ లోకే వనస్పతిబృహస్పతి తారతమ్యం
యస్యాః ప్రసాదపరిణామముదాహరన్తి ।
సా భారతీ భగవతీ తు యదీయదాసీ
తాం దేవదేవమహిషీం శ్రియమాశ్రయామః ॥ ౯॥

పదవురై.

లోకే=ఉలకత్తిల్
వనస్పతి బృహస్పతి తారతమ్యమ్ = ఒరువన్ మరమ్ పోల్ జడనాకప్పిఱప్పతుమ్, ఒరువన్ బృహస్పతి పోల్ మహావిద్వానాకప్పిఱప్పతుమాన ఏఱ్ఱత్తాழ்వై
యస్యాః = యావళొరు సరస్వతీదేవియినుడైయ
ప్రసాదపరిణామమ్=అనుగ్రహత్తిన్ పరిపాకఫలమాక
ఉదాహరన్తి=(జ్ఞానికళ్) శొల్లుకిఱార్కళో;
భగవతీ=పూజ్యైయాన
సా భారతీ=అన్దసరస్వతియానవళ్
యదీయదాసీ=యావళొరు పిరాట్టియినుడైయ ఏవల్ కళుక్కు అడియవళాయిరుక్కిఱాళో,
దేవదేవమహిషీమ్ = తేవతేవపిరానుడైయ దేవియాన
తాం శ్రియమ్=అన్దప్పిరాట్టియై
ఆశ్రయామః=ఆశ్రయిక్కిఱోమ్.

[లోక ఇత్యాది.] లక్ష్మీకటాక్షమ్ పెఱ్ఱవర్కళ్ పక్కల్ వాగ్దేవియానసరస్వతియుమ్ దాసానుదాసియాకక్కాత్తిరుప్పళెన్గిఱార్.

"కవైయాకిక్కొమ్బాకిక్కాట్టకత్తే నిఱ్కుమ్, మవైయిల్ల నల్లమరఙ్గళ్ - శవైనడువే, నీట్టోలై వాశియానిన్ఱాన్ కుఱిప్పఱియ, మాట్టాతవన్ నన్మరమ్." ఎన్ఱపడి-మరమెన్ఱు ఇకழ்ప్పడుమ్ శిలర్

మూఢాత్మాక్కళా యిరుప్పతుమ్, దేవగురువాన సాక్షాద్బృహస్ప
తియిన్ అపరావతారమెన్ఱు పుకழ్ప్పలాప్పడి శిలర్ జ్ఞానినామగ్రేస
రరా యిరుప్పతుమ్ సరస్వతీకటాక్షత్తినుడైయ సద్భావతిదభావ
ప్రయుక్తమాక నికழ్కిన్ఱ తెన్బతు అనైవరుమఱిన్దవిషయమ్. అప్పడి
ప్పట్ట వైభవముడైయ సరస్వతియుమ్ లక్ష్మీకటాక్షమ్ పెఱ్ఱవర్
కళిన్ గృహద్వారత్తిలే తువణ్డు, అవర్కళుక్కు ఏవల్తొழిల్
శెయ్యుమ్ పరిచారికైయా యిరుప్పతాల్, అతఱ్కుత్తక పెరుమై
వాయ్న్ద పిరాట్టియై శరణమ్ పుకువోమెన్గిఱార్.

కీழ్ ఇరణ్డామ్ శ్లోకత్తిల్ "యుక్తాం భావయ భారతీమ్"
ఎన్ఱు - పిరాట్టిపక్కల్ వాక్సమృద్ధియై ప్రార్థిత్త ఆழ్వాన్ నోక్కి
చ్చిలర్, "వాక్సమృద్ధియై ప్పిరాట్టిపక్కల్ ప్రార్థిప్పతాల్ ఎన్న
పయన్? సరస్వతీదేవియన్ఱో అతనై అళిక్కవల్లళ్; ఆనపిన్బు అన్ద
సరస్వతియైక్కుఱిత్తు స్తోత్రమ్పణ్ణువతే తకుతి" ఎన్ఱు శొల్ల; అవర్
కళుక్కు మఱుమొழియాక అరుళిచ్చెయ్తతు ఇన్ద శ్లోకమ్ ఎన్నలామ్.
నీఙ్గళ్ వాగ్దేవతైయెన్ఱు కొణ్డాడుకిఱ అన్ద సరస్వతియుమ్ తదీయ
దాసియానపిన్బు, నాన్ అన్ద ప్పిరాట్టియైవిట్టు సరస్వతియై ప్పఱ్ఱు
తల్ తకుతియల్లవెన్ఱు సూచిప్పిత్తపడి.

వనస్య పతిః - వనస్పతిః; "పారస్కరప్రభృతీని చ సంజ్ఞా
యామ్" ఇతి పాణినిసూత్రేణ సుట్. బృహతాం పతిః - బృహ
స్పతిః; "తద్బృహతోః కరపత్యోశ్చోరదేవతయోస్సుట్ తలో
పశ్చ" ఎన్నుమ్ వార్తికత్తాల్ సుట్ప్రత్యయముమ్ తకారలోప
ముమ్. వనస్పతిశ్చ బృహస్పతిశ్చ తయోస్తారతమ్యమ్ - భేదః.
[ప్రసాద పరిణామమ్.] "ప్రసాదస్య న్యూనాధికపరిపాకం వ్యవహ
రన్తి" ఎన్ఱార్ సంస్కృత వ్యాఖ్యాతా. "పరిణామో వికారో

ద్వేసమే వికృతివిక్రియే" ఎన్ఱ అమరకోశ త్తిఱ పడి, పరిణామమావతు వికారమ్ ; వికారో నామ ప్రకృతేఽన్యథాభావః. అన్ద అన్యథా భావమ్ ఉపచయావస్థాపత్తి రూపమాకవుమ్ అపచయావస్థాపత్తి రూపమాకవుమ్ ద్వివిధమాక ఇరుక్కక్కూడియతాకైయాల్, ప్రసాదత్తిఱ అపచయావస్థాపత్తిరూపమాన వికారమ్ వనస్పతిత్వత్తుక్కు హేతువెన్ఱుమ్, ఉపచయావస్థాపత్తిరూపమాన వికారమ్ బృహస్పతిత్వత్తుక్కు హేతువెన్ఱుమ్ తాత్పర్యమ్ కొళ్ళక్కడవతామ్.

ఆకవిప్పడి 'ప్రసాదస్య పరిణామః' ఎన్ఱు తత్పురుషసమాసమ్ కొళ్వతిల్ క్కాట్టిలుమ్, "ప్రసాదమెన్న, అతినుడైయ [పరిణామమ్] అన్యథాభావమెన్న - ఇవైయాక" ఎన్ఱు ద్వన్ద్వసమాసమ్ కొళ్ళువతు శిఱక్కుమెన్ఱు శిలనిరూపకర్ కరుతువర్ ; అప్పోతు, "ప్రసాదశ్చ పరిణామశ్చ తయోస్సమాహారః - ప్రసాదపరిణామమ్; తత్" ఎన్ఱు విగ్రహమాకక్కడవతు. "సర్వోద్వన్ద్వో విభాషయైకవద్భవతి" ఎన్ఱ పరిభాషైయాల్ ఏకవచనముమ్, "సనపుంసకమ్" ఎన్ఱ సూత్రత్తాల్ నపుంసకత్వముమ్ ఉణర్క. ఇన్ద వ్యుత్పత్తియాల్, బృహస్పతిత్వమ్ అనుగ్రహ ఫలమెన్ఱుమ్, వనస్పతిత్వమ్ తదన్యథాభావ ఫలమెన్ఱుమ్ స్వరసమాకత్తోన్ఱుమామ్. ఇన్ద వ్యుత్పత్తియిల్ యథాసంఖ్యాన్వయమ్ తట్టినాలుమ్, "ఏకానేకస్వరూపాయ స్థూలసూక్ష్మాత్మనే నమః" (శ్రీ విష్ణుపురాణమ్.) "త్యాజ్యోపాదేయజ్ఞళ్ సుఖదుఃఖజ్ఞళ్" (ఆచార్యహృదయమ్.) ఇత్యాది ప్రయోగ సహస్రముణ్డాకైయాల్ ఇతు దోషమాకమాట్టాతు. ఇని, 'ప్రసాద తత్పరిణామముదాహరన్తి' ఎన్ఱు మూలమిల్లామైయాల్ తత్పురుషనైయొఴిత్తు ద్వన్ద్వసమాసమ్కొళ్వతు ఎప్పడి ప్రయోజనప్పడుమెన్ఱు శిలర్ శఙ్కిక్క ఇడముణ్డు ; ఆకిలుమ్, 'ప్రసాదశ్చ పరిణామశ్చ'

ఎన్ను మోఱ్చితు తత్పరిణామమెన్ను మిడమ్ ఆక్షేపతః ప్రాప్తమాకక్కడైయిల్లై యెన్బర్కళ్. ఇప్పడి ద్వన్ద్వసమాసమ్పణ్ణి సమ్బాదిక్కప్పడుకిఱ అర్థమ్ తత్పురుషసమాసత్తాలేయే నిగళితమావతాల్ ఇతు వృథాప్రయాస మెన్బాకుముణ్డు

ఇఙ్ఙనన్ఱియుమ్, “బృహస్పతేస్తారతమ్యమ్-బృహస్పతి తారతమ్యమ్; వనస్పతేః బృహస్పతితారతమ్యమ్ - వనస్పతి బృహస్పతి తారతమ్యమ్; తత్” ఎన్ఱు వ్యుత్పత్తియాయ్, వనస్పత్యపేక్షయా బృహస్పతిపక్కలుళ్ళ విశేషత్తై సరస్వతియిన్ అనుగ్రహత్తినుడైయ పరిణామమాక చ్చొల్లుకిఱార్కళెన్ఱు తాత్పర్యమ్ కొళ్ళ్తలుమ్ నన్ఱు.

శ్లో॥ వ్యుత్పత్తివిషయ ఏవం ప్రకారభేదా భవన్తి మతిభేదాత్ ।
ఔచిత్యాధ్యవసాయే సహృదయహృదయం ప్రమాణతామయతామ్॥

“ప్రసాదపరిణామఫలమ్” ఎన్న వేణ్డుమిడత్తు “ప్రసాదపరిణామమ్” ఎన్ఱతు ఉపచారాత్; “సంసారసిన్ధుతరణం భగవత్ప్రసాదః” ఎన్నుమాపోలే. కార్యే కారణోపచారముమ్, కారణే కార్యోపచారముమ్ శాస్త్రసిద్ధమిఱే.

[యదీయదాసీ.] “యత్పరిచారికా భవతి” ఎన్ఱురైత్త సంస్కృతవ్యాఖ్యాతావుక్కు, “యస్యాః ఇయం - యదీయా, యదీయాచసా దాసీచ యదీయదాసీ.” ఎన్ఱు విగ్రహమ్ అభిప్రేతమ్ ఇతు అస్వరసమ్. ‘యస్యాః ఇమే - యదీయాః, యదీయానాం దాసీ - యదీయదాసీ’ ఎన్ఱాకక్కడవతు. ఇన్ద వ్యుత్పత్తియాల్, సరస్వతియానవళ్ పిరాట్టియిన్ అడియవర్కళుక్కు అడియవళ్ ఎన్నుమర్థమ్ విళఙ్గుమ్.

ఇదమత్రావధేయమ్. “సా భారతీ భగవతీతు యదీయదాసీ” ఎన్ఱు ఇవరరుళిచ్చెయ్తిరుప్పతై నామ్ ఎతుకొణ్డు విశ్వసిక్క

ముడియుమ్? ఎన్ఱు శిలర్క్కు విచికిత్సై విళైయక్కూడుమ్;
లోకదృష్టియాల్ ఇతు తణియలామ్. లక్ష్మీదాసర్కళాన ధనికర్
కళుమ్, సరస్వతీమూర్త్తికళాన పణ్డితర్కళుమ్ పరస్పరమ్ ఉలకత్తిల్
పరిమాఱుమ్ నిలైమై ఎప్పడిప్పట్టతెన్ఱు ఆరాయ్వోమ్; ధనికర్
కళుక్కు విద్యాసమ్పాదనరుచియుమ్, విద్వాన్గళుక్కు ధనసమ్పా
దనరుచియుమ్ ఉణ్డానతాక వైత్తుక్కొళ్వోమ్ ఇప్పడి పరస్పర
సాపేక్షత్తై ఉణ్డానాలుమ్, విద్వాన్గళ్ ధనికరుడైయ గృహద్వార
త్తిలే పోయ్నిఱ్కలాకిన్ఱతేయన్ఱి, ధనికర్ స్వకార్యార్థమాకవుమ్
విద్వాన్గళుడైయ గృహద్వారత్తిల్ శెన్ఱు శేరార్. ధనాభిలాషై
యుళ్ళ విద్వాన్ ధనికగృహద్వారత్తిలే శెన్ఱు "తస్మై తిష్ఠతేఽన్యః
కృపణమశరణో దర్శయన్ దన్తపఙ్క్తిః" ఎన్నపడి పల్పన్నిరణ్డుమ్
కాట్టి నిఱ్కవేణ్డుకిఱాప్పోలే విద్యాభిలాషైయుళ్ళ ధనికన్ స్వసమీ
హితసిద్ధ్యర్థమాక విద్వద్గృహద్వారత్తిలే పోయ్త్తువళవేణ్డువ
తిల్లైయన్ఱో తనక్కు జ్ఞానోపదేశమ్ శెయ్య్యత్తన్నుడైయ గృహ
త్తుక్కే విద్వానై వరవళైప్పతుమ్, తాన్ సింహాసనత్తిలే వీఱ్ఱి
రున్ఱు విద్వానై త్తరైయిలే ఇరుత్తి విషయమ్ కేట్పతుమన్ఱో లక్ష్మీ
దాసర్కళిన్ శెయలాక ఉలకత్తిల్ కాణప్పడానిన్ఱతు. ఆక ఇతు
కొణ్డు "సా భారతీ భగవతీతు యదీయదాసీ" ఎన్నుమిడత్తై విశ్వ
సిక్కలామెన్ఱు మాడమాళికైయాచ్చార్యన్ ఒరు చమత్కారమాక
చ్చొల్లిప్పోరువర్.

[దేవదేవమహిషీమ్] దేవానామపి దేవః, తస్య మహిషీ,
తామ్. "కృతాభిషేకా మహిషీ" ఇత్యమరః, "మహిషీ నృప
యోషితి" ఇతి హేమచన్ద్రః. ... ... (౯)

శ్లో॥ యస్యాః కటాక్షమృదువీక్షణదీక్షణేన
సద్య స్సముల్లసితపల్లవముల్లలాస ।
విశ్వం విపర్యయసముత్థవిపర్యయం ప్రాక్
తాం దేవదేవమహిషీం శ్రియమాశ్రయామః ॥ ౧౧ ॥

పదవురై.

ప్రాక్=మున్నే [ప్రళయకాలత్తిల్]
విపర్యయ సముత్థ విపర్యయమ్ } లక్ష్మీ కటాక్షమ్ పెఱామైయాలే వాట్టమడైన్దిరున్ద
విశ్వమ్=జగత్తానతు
యస్యాః=యావళొరు పిరాట్టియినుడైయ
కటాక్షమృదు వీక్షణదీక్షణేన } "కడైక్కణ్ణాలే మెల్ల నోక్కవేణు"మెన్నిఱ సఙ్కల్పత్తాలే
సద్యః = అన్దసఙ్కల్పముణ్డాన క్షణత్తిలేయే
సముల్లసితపల్లవం ఉల్లలాస } తొళున్దువిట్టు కిళైక్కున్ద విళఙ్గిఱ్ఱో;
దేవదేవ మహిషీమ్=తేవతేవ పిరానుడైయ దివ్యమహిషియాన
తాం శ్రియమ్=అన్దప్పిరాట్టియై
ఆశ్రయామః=అడిపణిగిఱోమ్.

[యస్యా ఇత్యాది] ప్రళయకాలత్తిల్ సకలాత్మవర్గముమ్ కరణకళేబరవిధురమాయ్ ఇఱుకొడిన్ద పఱువైపోలే ఒరుప్రవృత్తిక్కుమ్ యోగ్యమన్ఱియే తువణ్డు అసత్కల్పమాయ్క్కిడక్కైయిల్ "ఇవ్వాత్మవర్గమడైయ ప్రవృత్తిక్షమమాక వేణుమ్" ఎన్ఱు తిరువుళ్ళమ్బఱ్ఱానిన్ఱ యావళొరు పిరాట్టి అవ్వాత్మవర్గత్తైనోక్కి కుళిర కటాక్షిక్క మయిన్ఱవళవిల్ తానే అనైత్తుమ్ తువట్చి నీఙ్గి త్తళిరున్ముళిరుమాయ్ ప్పశుకుపశుకెన్ఱు విళఙ్గియోఙ్గుమో, అన్దప్పిరాట్టియై చ్చరణమడైకిన్ఱేనెన్గిఱార్. అతుపోలే అసత్కల్పనాయ్క్కిడక్కిఱ అడియేనైయుమ్ కుళిరనోక్కి సద్గోష్ఠియిలే అన్వయిప్పిక్కవేణుమెన్నుమ్ ప్రార్థనై ఇతిల్ ఉళ్ళుఱై.

ప్రళయకాలత్తిల్ పిరాట్టియిన్ కటాక్షత్తాలే విశ్వమ్సముల్లసితపల్లవమాకైయావతు - ఇన్దస్తవత్తిల్ ముతల్శ్లోకత్తిలరుళిచ్చె

య్తపడియుమ్, "ప్రళయసమయసుప్తం స్వం శరీరైకదేశం వరద! చిదచిదాఖ్యం స్వేచ్ఛయా విస్తృణానః । ఖచితమివ కలాపం చిత్రమాతత్య ధూన్వన్ అనుశిఖిని శిఖీవ క్రీడసి శ్రీసమక్షమ్." ఎన్ఱు శ్రీరఙ్గరాజస్తవ - ఉత్తరశతకత్తిలుమ్, "కాలే శంసతి యోగ్యతాం చిదచితోరన్యోన్యమాలిఙ్గతోః భూతాహఙ్కృతి బుద్ధిపఞ్చకరణీస్వాన్తప్రవృత్తిస్థిరైః । అజ్ఞానావరణైస్సహ క్రమకరోత్తాన్ భూయశ్చ వస్స్వవశతః శ్రీరఙ్గేశ్వర దేవి! తే విహృతయే సఙ్కల్పమానః ప్రియః ॥" ఎన్ఱు శ్రీగుణరత్నకోశత్తిలుమ్ భట్టర్ అరుళిచ్చెయ్తపడియుమ్ - ఇవళుడైయ కణ్వట్టత్తిలే * కరణకళేబరైర్ఘటయితుం దయమానమనావాన ఎమ్బెరుమానుడైయ కృషియాలే ఆక్కైపెఱుకై. "విపర్యయసముత్థే"త్యాది విశేషణమ్ - జగదుల్లాసయితృత్వత్తిల్ లక్ష్మీకటాక్షత్తుక్కుళ్ళ నియతాన్వయవ్యతిరేకశాలిత్వత్తై నన్ఱు విళక్కుకిన్ఱతు కటాక్షాభావే ఉల్లాసాభావః ఎన్ఱిఱ వ్యతిరేకనియమముమ్, కటాక్షేసతి ఉల్లాసః ఎన్ఱిఱ అన్వయనియమముమ్ విళఙ్గానిన్ఱతిఱే.

[విపర్యయసముత్థ విపర్యయమ్] విపర్యయమెన్ఱాల్ మాఱుపాడు; ఇతు సాపేక్షశబ్దమాకైయాల్, ఎతినుడైయ విపర్యయమెన్ఱు ఆకాఙ్క్ష పిఱక్కుమ్. ప్రథమవిపర్యయశబ్దత్తిన్ అపేక్షాశాన్తి - ప్రథమపాదత్తాలే; ద్వితీయ విపర్యయశబ్దత్తిన్ అపేక్షాశాన్తి - ద్వితీయపాదత్తాలే. అతావతు - కటాక్షమృదువీక్షణ దీక్షణత్తుక్కు విపరీతమానస్థితియై ప్రథమవిపర్యయశబ్దమ్ శొల్లుమ్; సముల్లసితపల్లవం యథాతథా ఉల్లాసత్తుక్కు విపరీతమాన స్థితియై ద్వితీయ విపర్యయశబ్దమ్ శొల్లుమ్. ఏవఞ్చ - పిరాట్టియిన్ కటాక్షసఙ్కల్పమిల్లాతిరున్తకాలత్తిల్ ఉల్లాసమఱ్ఱిరున్త [వాట్టముడైత్తిరున్త] జగత్తు ఎన్ఱతాయ్త్తు. [సముత్థ=సమ్, ఉత్, స్థ]

కటాక్షమృదువీక్షణమావతు - కుళిర్న్దపార్వైయిలే కడల్తైమథన త్తాలోవ్విలాకామే సాత్మికర్-సాత్మికర్ కటాక్షికైక్క.

[దీక్షణేన.] 'కటాక్షిక్క వేణుమెన్ఱు సఙ్కల్పిత్తమాత్రత్తిల్ జగత్తైయ సముల్లసితపల్లవమాక ఉల్లసిత్తతెన్ఱాల్ ముఴునోక్కు ప్పెఱ్ఱాక్కాల్ ఎన్నాకుమో అఱియోమ్' ఎన్ఱు ఙ్ఞానప్పిరాన్ వార్త్తై. లక్ష్మీకటాక్షత్తిన్ నిస్సమాభ్యధికవైభవమ్ కూఱియవాఱు. 'సముల్లసితపల్లవం యథాతథా' ఎన్ఱు క్రియావిశేషణమాకామల్ 'సముల్లసితపల్లవంసత్' ఎన్ఱు సన్నత్తవిశేషణమాకక్కొళ్ళ త్తకుమామ్.

ఆక, ఇన్ద శ్లోకత్తాల్ - "ఈషత్త్వత్కరుణానిరీక్షణసుధాసన్ధుక్షణాద్రక్ష్యతే నష్టం ప్రాక్తదలాభతస్త్రిభువనం సమ్ప్రత్యనన్తోదయమ్" ఎన్ఱ చతుశ్శ్లోకీశ్లోకతాత్పర్యమ్ అనుభాషితమాయ్త్తు

"దుర్వాసశ్శాపత్తాలే నిశ్శ్రీకమాప్పడి భువనత్రయత్తైయుమ్ పరిత్యజిత్తు పయోదధియిలే పిరాట్టి ఎఴున్దరుళినపోతు తత్కటాక్షాభావత్తాలే 'అపసన్నేవ' ఎన్నుమ్పడి నష్టమాన త్రిభువనమ్ పిన్బు 'క్షీరోదాచ్ఛ్రీస్సముత్పన్నా శ్రూయతేఽమృతమన్థనే' 'శెఴుఙ్కడలముతిని ల్పిఱన్దవవళుమ్' ఎన్నుమ్పడి * అముతిల్ వరుమ్ పెణ్ణముతాయ్ అవతరిత్తు, 'దివ్యమాల్యామ్బరధరా స్నాతా భూషణభూషితా । పశ్యతాం సర్వదేవానాం యయౌ వక్షఃస్థలం హరేః' ఎన్గిఱపడియే స్నాతైయాయ్ మహార్హవసనైయాయ్ చిత్రమాల్యానులేపైయాయ్కొణ్డు * తికఴ్కిన్ఱ తిరుమార్పిల్ శేర్న్దు 'అకలకిల్లేనిఱైయుమ్' ఎన్ఱు సంశ్లేషిత్తవనన్తరమ్ తన్నుడైయ కారుణ్యశీతలకటాక్షసుధావర్షత్తాలే వర్ధియవార్క్క, అనన్తరమ్

అత్తాలే సత్తై పెత్ఱు సమృద్ధమానపడియై ఇశ్లోకత్తిలే అరుళి చ్చెయ్కిఱార్' ఎన్ఱు ఆచ్చాన్పిళ్ళై (చతుశ్లోకీ) వ్యాఖ్యానత్తిల్పడి ఇన్ద శ్లోకత్తుక్కుమ్ అతువే కరుత్తాకప్పుమామ్. ఏవఞ్చ, 'ప్రాక్' ఎన్బ తఱ్కు - దుర్వాసశ్శాపత్తాలే జగత్తడైయ నిశ్శ్రీకమానవన్ఱు ఎన్ఱు పొరుళాయ్త్తు. ఇవ్వర్థమ్ చతుశ్లోకీభాష్యకారరాన వేదాన్తదేశిక నుక్కుమ్ అభిమతమాయిరుక్కుమ్. ఇవ్వర్థత్తిల్ "త్వయా దేవి! పరిత్యక్తం సకలం భువనత్రయమ్ । వినష్టప్రాయమభవత్త్వయే దానీం సమేధితమ్ ॥" [వి - పు - ౧ - ౯ - ౧౨౩.] ఎన్ఱు ఇన్ద్ర కృతస్తోత్రవచనమ్ అనుసన్ధేయమ్. ... ... (౧౦)

శ్లో॥ యస్యాః కటాక్షవీక్షా -
క్షణలక్షం లక్షితా మహేశాస్స్యుః ।
శ్రీరఙ్గరాజమహిషీ
సా మామపి వీక్షతాం లక్ష్మీః ॥ ౧౧ ॥

పదవురై.

యస్యాః=యావళొరు పిరాట్టియినుడైయ

కటాక్షవీక్షా క్షణలక్షం లక్షితాః = కడైక్కణ్ నోక్కత్తిఱ్కు ఒరునొడిప్పొழுతాకిలుమ్ ఇలక్కాకప్పెఱ్ఱవర్కళ్

మహేశాస్స్యుః=పెరుమ్ శెల్వమ్ విఞ్జియవర్కళాక ఆవర్కళో,

శ్రీరఙ్గరాజమహిషీ=శ్రీరఙ్గ నాయ్చ్చియారాకియ

సా లక్ష్మీః=అన్ద ప్పిరాట్టి

మామపి=అడియేనైయుమ్

వీక్షతామ్=కటాక్షిత్తరుళ్క.

[యస్యా ఇత్యాది.] యాతొరుపిరాట్టియిన్ కటాక్షవీక్షణత్తిఱ్కు క్షణకాలమ్ పాత్రమాకప్పెఱ్ఱవర్కళ్ ధన్యరావర్కళో, అప్పడిప్పట్ట మహామహిమశాలినియాన పెరియపిరాట్టియార్ అడియేనైయుమ్ కటాక్షిత్తరుళి ధన్యనాక్కవేణుమెన్ఱు ప్రార్థిక్కిఱపడి.

“క్షణలక్ష్యమ్” ఎన్ఱుమ్ పాఠముణ్డు; “లక్షం లక్ష్యం శరవ్యం స్యాత్” ఇత్యమరః. [మహేశాస్స్యాః.] ఇఙ్గుచ్చొల్లుకిఱ మహేశత్వమ్ ఐహికమాయుమ్ ఫల్గువాయుముళ్ళ ఐశ్వర్యమల్ల; అతువాకిల్ అత్తైయ ఐశ్వర్యసిద్ధిక్కాక ఆఴ్వాన్ లక్ష్మీకటాక్షత్తై విరుమ్బుకిన్ఱార్ ఎన్న వేణ్డివరుమ్. కుబేరవిభవత్తినుమ్ విఞ్జిక్కిడన్ద నిరవధికసమ్పత్తుక్కళై తృణవత్కరిత్తు, “పోన వట్టిల్ తన్నై యొఴిన్ద పుకఴుడైయోన్ వాఴ్వియే” ఎన్ఱు వాఴ్త్తుక్కిడాన పరమవిరక్తిపెఱ్ఱు ఉఞ్ఛవృత్తియాలే కాలక్షేపమ్ నడత్తిక్కొణ్డుపోన్ద ఆఴ్వానుక్కు ఇన్దఫల్గువాన ఐశ్వర్యత్తిల్ కనవిలుమ్ నినైవిరుక్క ప్రసక్తియిల్లైయే. ఆనపిన్బు ఇఙ్గుత్తై మహేశశబ్దమ్ స్వరూపానురూపసమ్పత్సమృద్ధియుడైయవర్కళైయే శొల్లక్కడవతు. అతావతు - కైఙ్కర్యసమ్పత్తు. * మీనమర్ పొయ్కై నాణ్మలర్ కొయ్వాన్ వేట్కైయినోడు శెన్ఱిఴిన్ద * కరాఙ్గోళక్కలఙ్గిన కానమర్ వేఴత్తై “సతు నాగవరః శ్రీమాన్” ఎన్ఱతుమ్; రావణభవనత్తిలే “త్వాంతు ధిక్కులపాంసనమ్” ఎన్ఱు ధిక్కృతనాయ్ ప్పుకలిడమ్ తేడి త్తరైయిలే కాల్ పావమాట్టాతే శ్రీరామవిషయాకారమ్ పెఱువతాక ఆకాశత్తిలే వన్దునిన్ఱ శ్రీవిభీషణాఴ్వానై “అన్తరిక్షగతః శ్రీమాన్” ఎన్ఱతుమ్; * కువలయత్తుఙ్గక్కరియుమ్ పరియుమిరాచ్చియముమెల్లామ్ తుఱన్దు * ఖనిత్రపిటకాధరరాయ్ క్కానకమేమికవిరుమ్బిప్పోన్న ఇళైయపెరుమాళై “లక్ష్మణో లక్ష్మిసమ్పన్నః” ఎన్ఱతుమ్ కైఙ్కర్యసమ్పత్తైక్కణిశిత్తిఱే. ఇన్ద కైఙ్కర్యసమ్పత్తు ఇహలోకత్తిల్ అర్చావతారఙ్గళిల్ కిడైక్కవేణుమానాలుమ్ పరమపదత్తిల్ కిడైక్కవేణుమానాలుమ్ లక్ష్మీకటాక్షత్తాలన్ఱి క్కిడైప్పతు అరుమై ఎన్నుమిడమ్ “పఙ్గయత్తాళ్ తిరువరుళుమ్కొణ్డు నిన్ కోయిల్ శీయ్త్తు” “పూవళరుమ్ తిరుమకళాలరుళ్

పెఱ్ఱు ప్పాన్నులకిల్ పూలివర్ తామే" ఇత్యాది అరుళిచ్చెయల్ కళాలుమ్, "శ్రేయో నహ్యరవిన్దలోచనమనఃకాన్తాప్రసాదాదృతే సంసృత్యక్షర వైష్ణవాధ్వసు నృణాం సమ్భావ్యతే కర్హిచిత్" ఇత్యాది పూర్వాచార్యసూక్తికళాలుమ్ విశదమ్. పిరాట్టిపక్కల్ కటాక్షమ్ పెఱాతే అవనై ప్పెఱనినైప్పార్ పెఱుమ్ పేఱ్ఱుక్కు శూన్యర్ణాకైయైయిఱే ప్రథమనిదర్శనమాక నమ్మాచార్యర్కళ్ కాట్టిప్పోరువతు.

[సా మామపి వీక్షతాం లక్ష్మీః.] అడియేనైయుమ్ కుళిర కటాక్షిత్తరుళి, అన్దకైఙ్కర్యసమ్పత్తై అడియేనుమ్ పెఱ్ఱేనామ్పడి అరుళ్ పురియవేణుమెన్నై.

ఇప్పడి పిరాట్టియై కటాక్షత్తై ప్రార్థిక్కిఱవితుకొణ్డు శిలర్ పిరాట్టిక్కు ఫలప్రదానత్తిలే స్వాతన్త్ర్యముణ్డెన్బార్కళ్. ఇన్ద ప్రార్థనైయెల్లామ్ - "నీ పురుషకారమాయిరున్దు సర్వేశ్వరనుడైయ స్వాతన్త్ర్యత్తై తలైమడుక్కవొట్టామే అముక్కి కార్యమ్ శెయ్విక్కవేణుమ్" ఎన్ఱ కరుత్తినాలే పిఱక్కిన్ఱతేయన్ఱి అవళుక్కు స్వాతన్త్ర్యేణ ఫలప్రదానశక్తియై క్కణిశిత్తల్లవెన్ఱు సత్సమ్ప్రదాయ సిద్ధాన్తసారమ్.

ఇవళుక్కు ఉపాయవిశేషణత్వేన ఉపాయత్వమ్ తోఱ్ఱిన్ఱ్రాలుమ్, ఏతద్విశిష్టనాన సర్వేశ్వరనుక్కు ఉపాయత్వమ్ శొల్లుమళవిల్ వివేకిక్కవేణ్డువతోరు విశేషముణ్డు;-అతేతెన్నిల్, ఉపాయభూతనాన సర్వేశ్వరనుడైయ నిరఙ్కుశస్వాతన్త్ర్యత్తాలే ఉపాయత్వత్తుక్కు ఏకాన్తమాన విరోధినివర్తనాదికళ్ అవనుక్కే అసాధారణఙ్గళాయిరుక్కుమ్. ఇవళుక్కు భగవత్పారతన్త్ర్యమ్ స్వభావమాయ్ స్త్రీత్వత్తుక్కు ఏకాన్తమాన వాత్సల్యకారుణ్యాదిగుణఙ్గళ్ అసాధారణఙ్గళాయిరుక్కుమ్. ఇరువర్క్కుమ్ ఇరణ్డుముణ్డే

యాకిలుమ్ "యువత్వాగా తుల్యేప్యపరవశతా శత్రుశమనస్థిరత్వా దీన్ కృత్వా భగవతి గుణాన్ పుంస్త్వసులభాన్ । త్వయి స్త్రీత్వై కాన్తాన్ మ్రదిమపతిపారార్థ్య కరుణాక్షమాదీన్ వా భోక్తుం భవతి యువయోరాత్మని భిదా." [శ్రీగుణరత్నకోశమ్] ఎన్గిఱపడియే పతిపత్నీరూపఙ్గళాన స్వరూపభేదత్తై ప్పణ్ణిక్కొణ్డుక్కుమ్ గుణప్రా చుర్యత్తాలే ఇప్పడి పిరిక్కప్పడుకిఱతు. జ్ఞానశక్త్యాది గుణవిశిష్ట నాన్ ఉపాయభూతనాన ఎమ్పెరుమానుక్కు లక్ష్మీవిశిష్టత్వముణ్డో యాకిలుమ్ విశేష్యాంశమాన ఈశ్వరనే ప్రధాననాయ్ ఉపాయ కార్యత్తైచ్చెయ్వాన్; విశేషణాంశమాన ఇవళ్ అవనైప్పిన్ శెల్లు మత్తనైయే యుళ్ళతాకైయాలుమ్, ఇవళైత్తనిత్తు ఉపాయమెన్ఱు శొల్లుకిఱతు - సర్వేశ్వరనుక్కు అభిమతమాన స్వరూపాదికళై యుడైయ మహిషియాకైయాలే తన్నై ఆశ్రయిక్క అవనై ప్రస న్ననాక్కుమెన్గిఱ అభిప్రాయత్తాలేయాకైయాలుమ్, "వేరిమారా తపూమేలిరుప్పాళ్ వినైతీర్క్కుమే" ఎన్గిఱతు "కళైవాయ్తున్బమ్ కళైయాతొఴివాయ్ కళైకణ్ మత్తిలేన్" ఎన్గిఱవరుడైయ ఉక్తి యాకైయాలే ‡ ఇత్తిరువాయ్మొఴియై అనుసన్ధిత్తవర్కళ్ పక్కల్ అవళుక్కుణ్డాన ఆదరాతిశయ ప్రకాశకమాకైయాలుమ్, సమాశ్ర యణైకాన్తమాన సౌశీల్యాదిగుణోదయ విరోధియాన స్వాతన్త్ర్య త్తై పురుషకారభూతైయాన ఇవళ్ అముక్కినాలుమ్ అవన్ కార్యమ్ శెయ్యుమెన్బతైక్కు "రక్ష్యాపేక్షాం ప్రతీక్షతే" ఎన్గిఱపడియే ఉపాయప్రార్థనాత్మకమాన ప్రపదనమ్ వేణ్డుకైయాలుమ్, ఇవ ళుక్కు పురుషకారభావమాత్ర ప్రకాశకప్రమాణశతఙ్గళుణ్డాకై యాలుమ్, పురుషకారత్వమాత్రత్తిలే అన్వయమాకక్కడవతు

‡ తిరువాయ్మొఴియిల్ "విల్ప్పిరినన్దుఴలకుమ్" [౪-౫] ఎన్గిఱ తిరువాయ్మొఴి

జ్యోతిష్టోమాదికళ్ స్వర్గసాధనమాకా నిఙ్గచ్చెయ్ తేయుమ్ ప్రయాజాదికళాన కర్మవిశేషఙ్గళ్ సహకారిత్వేన సాధనమాకిఱా ప్పోలవుమ్, భక్తి భగవత్ప్రాప్తిసాధనమాకా నిఙ్గచ్చెయ్ తేయుమ్, కర్మజ్ఞానఙ్గళ్ సహకారిత్వేన సాధనమాకిఱాప్పోలవుమ్ ఇవళుక్కుమ్ సహకారిత్వేన ఉపాయాన్తర్భావ ముణ్డానాలోవె న్నిల్ ; ఏతేనుమొన్ఱుక్కు సహకారిత్వముణ్డామ్మాకిల్ స్వరూపో త్పత్తిముఖేనవాతల్, ఉత్పన్నస్వరూపవర్ధన ముఖేనవాతల్, వర్ధిత స్వరూపఫలప్రదాన ముఖేనవాతల్ ఉణ్డాకవేణుమ్. ఉపాయభూత నాన ఈశ్వరన్ "ఉపాయోపేయత్వే తదిహ తవ తత్త్వం నతు గుణౌ" ఎన్ఱు సిద్ధస్వరూపనుమాయ్ ఏకరూపనుమాయ్ అమోఘ సఙ్కల్పనుమాయిరుక్కైయాలే ఉత్పత్త్యాదికళిల్ సహకారి సాపే క్షనల్లామై ఉణరక్కడవదు.

ఫలప్రదానహేతువాన జ్ఞానశక్త్యాదికళుక్కు ఉత్పాదికైయా కైయాలే తన్ముఖేన సహకారిత్వముణ్డాక క్కుడాదో వెన్నిల్ ; అప్పోదు "స్వాభావికీ జ్ఞానబలక్రియాచ" ఎన్ఱు శొల్లప్పట్ట గుణఙ్గళిన్ స్వాభావికత్వమ్ ఇన్ఱియేయొళియుమ్. సౌశీల్యాదికళ్పోలే తిరోహి తమాన గుణఙ్గళై ప్రకాశిప్పిక్కిఱాళెన్నిల్, జగత్సృష్టిస్థితిసంహా రాదికళిలే ఇడైవిడామల్ వినియోగమ్కొణ్డు పోరుకిఱ జ్ఞానశక్త్యాది కళుక్కు సౌశీల్యాదిగుణోదయ తిరోధాయకమాన స్వాతన్త్ర్యత్తో పోలే ఒరుతిరోధానమిల్లైయే ; ఉణ్డాకిల్ సృష్ట్యాదికళ్ నడవాదొ ழி యవేణుమ్.

సర్వదా అన్వితైయెన్నిల్ ; స్వవిరోధినివృత్తియిల్ "తత్తస్య సదృశంభవేత్" ఎన్నిరుక్కక్కూడాదే. స్వాభావికగుణవిశేషఙ్గళే అన్నైక్కైయాలన్ఱో "ఆశంసేయం హరిశ్రేష్ఠ ! క్షిప్రం మాంప్రా ప్స్యతే పతిః। అన్తరాత్మాచ మే శుద్ధః తస్మింశ్చ బహవోగుణాః॥"

ఎన్ఱు తస్భక్కళ్ అనన్యోపాయత్వముమ్ అవర్ పక్కల్ గుణవిశేష ఙ్గళుమే ఫలసిద్ధిక్కు అపేక్షితమాక అఱుతియిట్టతు. నామ్ ఉపాయ మాక యాతొరు వస్తువై స్వీకరిక్కిఱోమ్ - అన్దవస్తువుక్కు ఇవళ్ స్వరూపనిరూపక భూతైయాకైయాలే, అకారత్తిల్ పోలే "యద్యపి సచ్చిత్తః" ఎన్గిఱ గుణసిద్ధిన్యాయత్తాలే అవర్జనీయమాయ్ అన్వయమ్ వారాతొవెన్నిల్; స్వరూపనిరూపకత్వేన అవర్జనీయసమ్బన్ధముణ్డేయాకిలుమ్, ఉపాయత్వదశైయిల్ ఇవళై క్కొణ్డు కొళ్వతొరు ప్రయోజనమిల్లామైయాలే స్వరూపనిరూపకఙ్గళాన జ్ఞానానన్దఙ్గళ్లో పాతియుమ్ స్వరూపాశ్రయమాన గుణాన్తరఙ్గళ్లోపాతియుమ్ ఇరుక్కుమిత్తనై.

ఆకైయాలే ఇవళుక్కు పురుషకారత్వమే స్వరూపమెన్ఱుమ్ తనక్కు ఉపాయత్వమే స్వరూపమెన్ఱుమ్ భగవచ్ఛాస్త్రత్తిలే ఎమ్బెరుమాన్దానే అరుళిచ్చెయ్తార్ ;—"మత్ప్రాప్తిం ప్రతి జన్తూనాం సంసారే పతతామధః । లక్ష్మీః పురుషకారత్వే నిర్దిష్టా పరమర్షిభిః ॥ మమాపిచ మతం హ్యేతన్నాన్యథాలక్షణం భవేత్" "అహం మత్ప్రాప్త్యుపాయో వై సాక్షాల్లక్ష్మీపతిః స్వయమ్ । లక్ష్మీః పురుషకారేణ వల్లభా ప్రాప్తియోగినీ ॥ ఏతస్యాశ్చ విశేషోయం నిగమాన్తేషు శబ్ద్యతే । అకిఞ్చనా అనన్యశరణాః కేచిద్భాగ్యాధికాః పునః । మత్పదామ్భోరుహద్వన్ద్వం ప్రపద్య ప్రీతమానసాః । లక్ష్మీం పురుషకారేణ వృతవన్తో వరానన । మత్క్షమాం ప్రాప్య సేనేశ ! ప్రాప్యం ప్రాపకమేవ మామ్ । లబ్ధ్వా కృతార్థాః ప్రాప్స్యన్తే మాం మేవానన్యమానసాః ॥" ఇత్యాదికళ్ కణ్డుకొళ్వతు.

ఆకవిత్తాల్ శొల్లిన్ఱాయిన్ఱు - లక్ష్మీవిశిష్టమాయ్ గుణవిశిష్టమాయ్ విగ్రహవిశిష్టమానవస్తు ఉపాయమెన్నుమిడత్తిల్ గొం తొరుపడి వాత్సల్యాదిగుణఙ్గళ్ ఉపాయకార్యోపకారిక అనిష్టనివృత్తి...

దిరళుక్కు ఉఱుప్పాన జ్ఞానశక్త్యాదికళ్ పోలన్ఱియే ఆశ్రయణసౌకర్యమాకిఱ కార్యాన్తరత్తుక్కు ఉఱుప్పాయిరుక్కుమ్. విగ్రహఙ్గళుమ్ శుభాశ్రయత్తుక్కు ఉఱుప్పాయిరుక్కుమ్; ఇగ్గుణఙ్గళిల్ తాన్ ఒన్ఱై కార్యత్తై ఒన్ఱుక్కు ఉఱైయే; తనిత్తనియే కార్యభేదత్తైయుడైత్తాయిరుక్కుమాపోలే లక్ష్మీసమ్బన్ధముమ్ ఇగ్గుణోత్కర్షత్తైప్పణ్ణి కార్యమ్ శెయ్విత్తుక్కొణ్డిరుక్కైయాకిఱ పురుషకారత్వమాకిఱ కార్యత్తిలే ఉపయుక్తమాయిరుక్కుమెన్ఱతాయ్త్తు.

సత్సమ్ప్రదాయ సిద్ధాన్తత్తిలే ఇవ్విచారమ్ విస్తరిక్కచ్ చ్చెయ్దుళ్ళోమాకైయాల్ అతుతన్నిలే తినవడఙ్గక్కణ్డు తెళివతు.

ఇశ్లోకత్తిల్ "శ్రీరఙ్గరాజమహిషీ" ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్కైయాలే ఇన్ద శ్రీస్తవమ్ శ్రీరఙ్గనాయ్చ్చియార్ విషయమెన్ఱు శిలర్ శొల్లువర్కళ్. ... ...

ఇన్ద స్తోత్రత్తిల్ "దేవి త్వన్మహిమావధిః" ఎన్నుమళవాక వుళ్ళ ఎట్టు శ్లోకఙ్గళుమ్ - శార్దూలవిక్రీడితవృత్తమ్; మేలిరణ్డు శ్లోకమ్ - వసన్తతిలకవృత్తమ్; ముడివిల్ శ్లోకమ్ - ఆర్యావృత్తమ్.

శ్లో॥ శ్రీవత్సచిహ్నమిశ్రైః
పరయా కృపయా ప్రసాదితం ప్రథితమ్ ।
శ్రీస్తవమేవం వ్యవృణుత
దాసః ప్రతివాదిభీకరాన్వయజః ॥

ఇతి శ్రీకాఞ్చీ ప్రతివాదిభయఙ్కర - అణ్ణఙ్గరాచార్య
విరచితాయాం తత్త్వార్థచిన్తామణిసమాఖ్యాయాం
పఞ్చస్తవీ వ్యాఖ్యాయామ్
శ్రీస్తవవ్యాఖ్యా సమాప్తా.